

**Kad Latvija iedegas
gaismā**

2. lpp.

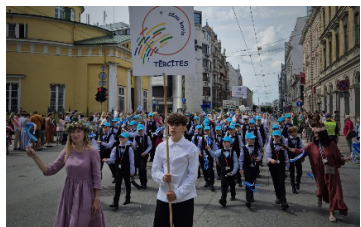
**Laiks pārsteigt tos, kas
mūs pārsteidz katru
dienu**

4. lpp.

**Skalās lasīšanas
sacensību nacionālais
fināls**

26. lpp.

Kopā būt un radīt

11.-12. lpp.

Pa zinātkāres takām

43. lpp.

Sveicināti jaunajā mācību gadā!

Ar pirmajiem dzestrajiem rītiem, dažām krītošajām lapām un karsto tēju termosā pie mūsu durvīm ir atnācis rudens — laiks, kas vienmēr nes sev līdzīgu īpašu sajūtu. Tas ir kā dabas atgādinājums, ka viss var sākties no jauna. Arī mēs, atgriežoties skolā, bieži sev klusībā izvirzām mērķus: labāk mācīties, vairāk iesaistīties, būt drošākiem, izdarīgākiem, laipnākiem. Skola nav tikai mācību stundu saraksts, bet arī vieta, kur aizsākas draudzība, dzimst talanti un notiek svarīgas sarunas.

Tieši šajā laikā man ir gods

pirmo reizi uzrunāt jūs kā jaunajai skolas avīzes redaktorei. Atziņos — arī man šis ir jaunu apņemšanos brīdis: būt drosmīgai, klausīties vairāk nekā runāt, ļaut avīzei kļūt par vietu, kur jūtaties sadzirdēti. Gribu, lai mūsu avīze nav tikai lapas ar rakstiem, bet gan logs uz to, kas patiesībā notiek mūsu skolā — gan smieklīgais, gan iedvesmojošais, gan tas, kas liek domāt. Un mēs aicinām arī jūs — dalieties ar savu pieredzi, atklājumiem un sapņiem! Rudens ir lielisks brīdis kaut ko sākt, un mēs būsim priecīgi stāstīt par to, ko sākat jūs.

Lai šis mācību gads ir kā koša rudens lapa — pilns krāsām, pārmaiņām un iedvesmas!

**Amanda Pitīļeviča,
skolas avīzes "Šokolāde"
galvenā redaktore**

Kad Latvija iedegas gaismā

Katru gadu, tuvojoties 18. novembrim, Latvijā notiek īpašs pasākums – Lāpu gājiens. Lāpu gājiens ir viens no īpašākajiem notikumiem, kurā piedalāmies arī mēs – Jēkabpils 2.vidusskolas skolēni un pedagogi. Lai arī ārā mēdz būt tumšs un vēss, gājiens šķiet silts — jo to piepilda simtiem liesmu un cilvēku sirsnība. Ejo kopā ar draugiem, klasesbiedriem, skolotājiem un ģimenēm, mēs rokās turam degošas lāpas, kas simbolizē gaismu, brīvību un mūsu mīlestību pret Latviju. Gājiena laikā valda īpaša sajūta – ielas ir piepildītas ar gaismu, un visi cilvēki ir vienoti vienam mērķim: atcerēties Latvijas vēsturi un pateikties tiem, kuri palīdzējuši mūsu valstij kļūt brīvai. Lāpu gājiens nav tikai tradīcija. Tas ir atgādinājums, ka mēs katrs ar saviem darbiem, domām un mērķiem turpinām Latvijas stāstu. Kaut arī esam skolēni, arī mēs spējam ietekmēt savas valsts nākotni — mācoties, palīdzot citiem, cienot vidi, valodu un tradīcijas.

Latvijai dzimšanas dienā mūsu mīlestība

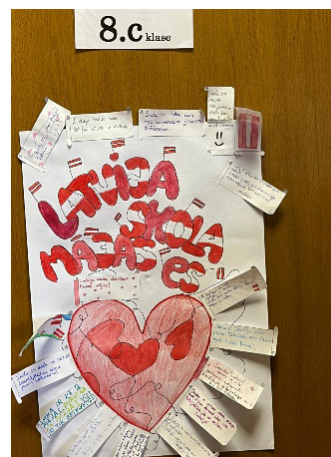
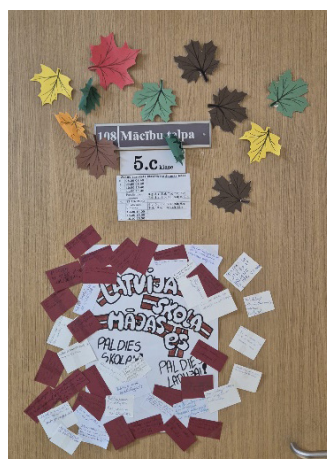
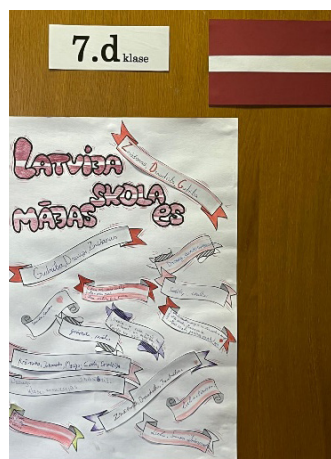
Katru gadu 18. novembrī Latvija svin savu dzimšanas dienu – dienu, kad mēs atceramies valsts dibināšanu, tās ceļu līdz brīvībai un cilvēkus, kuri ar drosmi un neatlaidību palīdzējuši Latvijai kļūt tādai, kāda tā ir šodien. Šī nav tikai svētku diena kalendārā – tā ir iespēja apstāties, aizdomāties un sajūst patiesu lepnumu par mūsu valsti.

Latvijas dzimšanas diena mums atgādina, ka mēs esam piederīgi šai valstij. Tā ir sajūta, kas mūs vieno pat tad, kad esam tālu prom. Piederība nozīmē atbildību, rūpes un vēlmi darīt Latviju par labāku vietu – ar maziem ikdienas darbiem un lieliem sapņiem. Mīlestība pret Latviju izpaužas daudzos veidos. Tas ir prieks par mūsu dabas skaistumu – jūru, mežiem, upēm

un pilsētām. Tā ir cieņa pret mūsu valodu un kultūru, pret dziesmām, kuras dziedam Dziesmu svētkos, un tradīcijām, ko nododam tālāk nākamajām paaudzēm. Mīlestība ir arī brīžos, kad atbalstām viens otru, kad esam vienoiti un stipri grūtībās.

Latvijas dzimšanas diena ir lielisks brīdis atgādināt sev, ka katrs no mums esam daļiņa no šīs valsts. Mūsu domas, darbi un vēlmes veido Latvijas nākotni. Un jo vairāk mēs Latviju mīlam, jo vairāk Latvija mīl mūs – ar iespēju augt, mācīties, radīt un sapņot. Sveicam Latviju dzimšanas dienā! Lai mūsu piederība un mīlestība vienmēr ir stipra, sirsnīga un patiesa!

Rakstu sagatavoja Anete Solvita Bisniece (11.b) un Elīze Laura Bisniece (10.a)

Pirmklasnieku lielais piedzīvojums sākas!

Kad rudens rīti kļūst dzidri, skola piepildās ar krāsainiem ziedu pušķiem un maziem, satrauktiem sirdspukstiem. Starp lielajiem skolas gaitenītiem, kas glabā daudzu gadu atmiņas, šoruden ienākusi pavisam jauna gaisma — mūsu pirmklasnieki. Daži droši sper soli pēc soļa, citi pārliecības pilni tur vecāku roku, bet visi — kā lieli piedzīvojumu meklētāji — dodas pretī nezināmajam. Šie ir mirkli, kuros skola ieelpo jaunu elpu: čalu, smieku un brīnumu piepildītu. Pirmklasnieku klases durvis atveras kā vārti jaunai pasaulei. Tur viņus sagaida skolotājas silta balss un jauni draugi. Mazie skolēni ir uzsākuši savu skolas gaitas ceļu — pirmo lielo posmu savā dzīvē. Pirmās nedēļas pagājušas iepazīša-

nās zīmē — bērni apgūst klases noteikumus, mācās ieklausīties, sadarboties un, protams, iepazīst skolas vidi. Daudzi atzinuši, ka visvairāk viņiem patīk jauni draugi, interesantās nodarbības un starpbrīži. Skolotāji stāsta, ka klase ir zinātkāra, aktīva un ar lielu vēlmi mācīties.

Mēs vēlējāmies noskaidrot, kā pirmklasnieki jūtas, ko jau paguvuši piedzīvot un kas viņiem šajā jaunajā pasaulē patīk visvairāk. Bērni labprāt dalījās savās domās, pastāstīja par draugiem, skolotājām un ikdienas brīnumiem, ko atklāj skolā. Viņu atbildes ir sirsnīgas, patiesas un dažreiz arī ļoti smieklīgas — tieši tādas, kādi ir pirmie skolēnu dzīves soļi.

Aicinām ieraudzīt skolu viņu acīm! Jautājumi klases audzinātājam:

1. Kā jūtas pirmklasnieki skolā?
2. Kas skolā patīk un kas nepatīk?
3. Ko jūs visvairāk gaidāt katru dienu skolā?
4. Ko jūs vēlētos, lai skolā būtu citādi vai interesantāk?
5. Ko jūs, pirmklasnieki, visvairāk esat iemācījušies šajā laikā skolā?
6. Kā tu jūties tagad, kad esi īsts skolēns? Vai ir viegli būt skolēnam?
7. Kāda ir jūsu klases audzinātāja?

1. Kāda bija Jūsu sajūta, satiekot savu jauno 1. klasi pirmo reizi?
2. Kas Jums šajā klasē visvairāk patīk?
3. Kā Jūs palīdzat bērniem pierast pie skolas dzīves?
4. Vai klasē ir kādas īpašas tradīcijas vai rituāli, kas bērniem ļoti patīk?
5. Ko Jūs novēlētu savai klasei turpmākajiem gadiem skolā?

1.a klase

Adriana stāsta, ka skolā jūtas ļoti labi, viņai piekrīt visi klases biedri, tikai ne visai gribas lasīt. Savukārt, Marta saka, ka skolā patīk visas mācību stundas un ka var satikt klasesbiedrus. Ronijai patīk nākt uz skolu un draudzēties ar bērniem. Patīk iegūt jaunus draugus arī Rihardam. Vanesai liekas, ka skola ir jautra. Emīlijai patīk latviešu valoda, jo var uzzināt daudz jauna. Daudziem bērniem ļoti patīk datorika. To viņi visu laiku ar nepacietību gaida.

Lai skolā būtu interesantāk, izskan daudz ideju- lai būtu piepūšamās atrakcijas, spēļu istaba, kino, lai nebūtu mājas darbu.

Pa šo laiku skolēni ir iemācījušies lasīt, rakstīt, rēķināt, strādāt ar datoru, dziedāt jaunas dziesmas. Iemācījušies sadzīvot savā starpā un ievērot noteikumus. Tas nemaz nav viegli. Būt skolēnam, tā ir liela atbildība. Skolēniem ir daudz pienākumu. Par savu skolotāju bērni saka vislabākos vārdus: mīla, laba, gudra, sirsnīga, lieliska un jauka. Satiekot savus bērnus jūnija sākumā, biju pārsteigta, ka viņi ir ļoti paklausīgi un zinoši. Gandrīz visi prata uzrakstīt savu vārdu un uzvārdu ar rakstītajiem burtiem. Visi tika galā ar uzdevumiem,

kuri tika paredzēti. Varēja just, ka visi grib nākt uz skolu. Klasē bērni ir aktīvi, darboies gribīgi. Labprāt piedalās visās piedāvātajās aktivitātēs un pasākumos. Pierast pie skolas bērniem palīdz tas, ka visu laiku esam mijiedarbībā gan stundās, gan starpbrīžos. Skaidrojam un apjaušam visus kopā pavadītos mirkļus. Cenšos, lai bērniem būtu drošības sajūta un atbalsta-audzinātājas stiprais plecs, kuram var pieglausties.

Ceru, ka ar laiku parādīsies arī kāds rituāls vai tradīcijas. Cenšos katru bērnu atcerēties dzimšanas dienā un uzdāvināt katram kādu mazu dāvanīņu. Ļoti ceru, ka klasē visi bērni būs ar labām sekmēm un labu uzvedību. Tad varēs veltīt vairāk laika radošu ideju īstenošanai.

Guna Auzāne, 1.a klases audzinātāja

1.b klase

Jau no pirmajiem satikšanās mirkļiem jūnija sākumā bija sajūta, ka būs labi. Tā arī ir, jo jau septembrī mācību stundās "ieslēdzām darba režīmu". Tas nozīmē to, ka mums ir laba darba disciplīna, esam gatavi risināt dažādus uzdevumus gan grupā, gan pāros. Esam gatavi veidot sirsnīgas un draudzīgas attiecības gan klases lokā, gan esam atvērti draudzībai arī ar saviem vienaudžiem skolā.

Šajā klasē man patīk tas, ka nav slinkīšu, visi dara tik, cik spēj un var dotajā brīdī. Patīk, ka ātri protam savākties

un mobili reaģēt uz ārkārtas situācijām vai vienkārši ātri mainīt darba formu.

Lai skolēni pierastu pie skolas dzīves, pie sabiedriskajām un sociālajām norisēm, esam vienmēr kopā un dalāties ar savām sajūtām, emocijām. Esam kā viens pulkstenītis, tikai ar daudziem zobratņiem un atsperītēm. Protams, mūs spēcina arī vecāku klātbūtne un atbalsts ne tikai problēmās, bet arī priecīgos brīžos, piemēram, svinot dzimšanas dienas.

Īpašu rituālu mums vēl nav, bet iezīmējas tas, ka "pirmīšiem" ir ļoti laba humora izjūta. To mēs izmantojam arī tad, kad jāpaskaidro kāds iekšējās kārtības noteikums. Ar labu un gaumīgu joku var daudz efektīvāk un ātrāk panākt, lai skolēni ar atbildību izturas pret līdzcilvēkiem un lietām.

Lai kopā pavadītie trīs(es ceru 😊) gadi mums paliek atmiņā kā spilgts, pozitīvi emocionāls ceļojums, ko sauc par SKOLU.

Judīte Januškeviča,
1.b klases audzinātāja

1.c klase

Laiks skrien ļoti ātri. Skolā pagājuši jau divi mēneši. Pamazām sākam iepazīt skolu, viens otru, skolotājus.

Bērniem ļoti patīk nākt uz skolu. Reičēla, Vitorija un Nora saka, ka skola patīk ļoti. Gustavam un Nikai patīk skolā mācīties.

Bērni stāsta, ka skolā patīk daudzas lietas: Katrīnai patīk satikt draugus, Alisijai – pagarinātā grupa, Samantai – angļu valoda.

Ir lieta, kas skolā tik ļoti arī nepatīk.

Semjonam tie liekas agrie rīti. Kādam tik ļoti nepatīk datorika, jo nekādi nevaram sadraudzēties ar burtiem klaviatūrā.

Bērni visvairāk skolā gaida satikšanos ar draugiem. Dāvids visvairāk skolā gaida aktīvās sporta stundas.

Domājot par to, ko bērni vēlas skolā citādi vai interesantāk? Te fantāzijai nav robežu! Katrīna vēlētos skolā baseinu, Andis un citi klases zēni – garākus starpbrīžus, Estere vēlētos nākt

uz skolu ar savu četrkājaino draugu. Daudzi klasesbiedri vēlētos skolā atrakciju parku.

Tomēr ir iegūtas daudzas zināšanas. Šo divu mēnešu laikā esam gan rakstījuši, gan rēķinājuši, gan iepazīnuši datorprasmes.

Bērni gan atzīst, ka skolēnam nav būt viegli! Ir jābūt nopietnam un ir daudz pienākumu.

Tomēr bērniem patīk nākt uz skolu un satikt savus draugus un klases audzinātāju.

Kāda bija Jūsu sajūta, satiekot savu jauno 1. klasi pirmo reizi?

Ar lielu satraukumu un savīļņojumu gaidīju mūsu pirmo satikšanos. Pirmā satikšanās mums bija jau jūnijā. Tad arī sapratu – būs labi un forši kopā pavadīti brīži. Un liels bija atkal redzēšanās prieks jau 1.septembrī. Man patīk, ka bērni ir ļoti atklāti, patiesi un zinātkāri! Cenšos būt līdzās un atbalstīt ar smaidu, labu vārdu vai sirsnīgu sarunu. Kopā mācāmies iejusties skolas lielajā dzīvē, atbalstīt viens otru un būt draudzīgiem un iejūtīgiem. Vai klasē ir kādas īpašas tradīcijas vai rituāli, kas bērniem ļoti patīk? Patlaban šādu lietu vēl nav. Bet domāju, ka tam vēl vajadzīgs laiks.

Ko Jūs novēlētu savai klasei turpmākajiem gadiem skolā?

- Lai kopā spējam izveidot un noturēt draudzīgu, saliedētu un vienotu klasi.
- Lai katra diena nes ko jaunu un aizraujošu.
- Lai nekad neizdziest zinātkāres dzirkstelīte.

Līga Mūrniece, 1.c klases audzinātāja

1.d klase

Skolā tika veikta aptauja par skolēnu labsajūtu, un visi 1. klases bērni atzina, ka skolā jūtas labi. Viņiem patīk mācīties, rakstīt, zīmēt, spēlēties un skriet. Bērni ļoti iecienījuši arī savu skolotāju un ar aizrautību piedalās datorikas nodarbībās. Daudzi novērtē to, ka skolā ir draugi, kas palīdz un aizstāv. Katru dienu skolēni visvairāk gaida tikšanos ar skolotāju un draugiem, kā arī priecājas par pusdienām, sporta stundām un mūziku.

Lai skola būtu vēl interesantāka, bērni sapņo par telefoniem, peldēšanu, LEGO klucīšiem, īsākām stundām un garākiem starpbrīžiem. Daži gan saka – viss jau tagad ir labi tā, kā ir.

Šajā laikā skolēni ir apguvuši daudz jauna — iemācījušies lasīt, rakstīt, rēķināt, dziedāt un draudzēties. Skolēna ikdiena nav viegla, jo tā prasa gan atbildību, gan centību. Savu klases audzinātāju bērni raksturo kā labu, sirsnīgu un dzīvespriecīgu cilvēku — vienmēr smaidīgu, atsaucīgu un vislabāko pasaulē.

Kad pirmo reizi satiku savus skolēnus, viņi šķita ļoti dzīvespriecīgi un enerģiski. Pārbaudot viņu zināšanas, rezultāti bija dažādi, taču visus vienoja vēlme

nākt uz skolu.

Klasē valda draudzīga un atbalstoša gaisotne — pie tās esam daudz strādājuši, lai izveidotu saliedētu kolektīvu. Mūsu bērni ir aktīvi un zinātkāri, mēs kopā darbojoties, rūpējamies, lai ikviens justos droši un pieņemts. Skolēni labprāt iesaistās dažādos pasākumos un konkursos. Šogad piedalījāmies arī Sporta centra izaicinājumā “3 km un 30 sekundes”.

Mūsu klasei bija iespēja apmeklēt Padel tenisa nodarbību, par ko pateicamies Dominikas vecākiem. Īpaši izsakām pateicību Dominikas tētim Andrejam Krūmiņam par interesanto un iedvesmojošo ieskatu tenisa pasaulē, kā arī Laurai un Reinim Nitišiem par sirsnīgo uzņemšanu. Šādas kopīgas aktivitātes stiprina klases saliedētību un veicina draudzību.

Savai klasei novēlu vienmēr būt draudzīgiem, radošiem un zinātkāriem. Lai mums visiem veicas un piepildās iecerētais!

**Sandra Vecumniece,
1.d klases audzinātāja**

1.e klase

Šoruden Jēkabpils 2. vidusskolas saimei pievienojusies jauna, smaidīga klase – 1.e.

Aizvadīti jau pirmie divi mēneši skolas gaitās, un bērni labprāt dalījās savās sajūtās par to, kā jūtas skolā, kas viņiem patīk un ko viņi jau iemācījušies.

Kā jūtas 1.e klases skolēni skolā?

Divi skolēni atzina, ka skolā jūtas slikti, jo daudz jāmācās. Pārējie stāsta, ka jūtas labi, laimīgi vai ļoti labi.

Skolēniem visvairāk patīk:

- draudzenes un draugi
- angļu valoda
- matemātika
- klusums klasē
- starpbrīži
- skolotāja
- saņemt P burtus
- un vienkārši – viss skolā

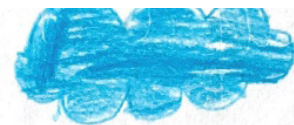
Mazāk patīk, ka nevar katru stundu iet pie tāfeles un starpbrīži esot par īsu. Visvairāk gaida jaunu dienu skolā, pusdienas, draugus, ekskursijas, skolotāju un dzimšanas dienas svinības.

Bērniem ir arī savi ierosinājumi: dažiem gribētos vairāk mājasdarbu, citiem – īsākus starpbrīžus, bet kādam garākus starpbrīžus un iespēju skriet starpbrīdī. **Pirmklasnieki lepojas, ka iemācījušies** lasīt, rēķināt, burtus, latviešu valodu un matemātiku, kā arī labāk lasīt un rakstīt.

Lielākā daļa saka, ka būt skolēnam ir viegli un patīkami, bet daži atzīst – reizēm nav viegli un pat ļoti grūti.

Bērni savu skolotāju raksturo ļoti sirsnīgi: "Labā, mīlīga, ļoti laba, dažreiz bēdīga, jauka, forša un vislabākā."

KATRĪNA

1.e klases audzinātājas Katrīnas stāsts

Šī ir mana pirmā audzināmā klase Jēkabpils 2. vidusskolā. Pirmā sajūta bija emocionāla un nedaudz satraucoša — satikt 26 jaunus skolēnus, kuri sper savus pirmos soļus zināšanu pasaulē. Jutu uzreiz, ka mūsu kopīgais ceļš būs pilns ar atmiņām un piedzīvojumiem. 1.e klasē man patīk, ka bērni spēj atbalstīt viens otru, teikt labus vārdus un būt iejūtīgi. Skolēni ir gatavi palīdzēt gan mācībās, gan ikdienas situācijās — mēs darbojamies kā viena liela komanda.

Pie skolas dzīves bērniem palīdz pierast stāstiņi no reālās dzīves un mūsu kopīgā pieredze. Mums patīk teikt: "Mēs esam te, lai KOPĀ mācītos." Šobrīd mēs vēl esam ceļā, lai mūsu rituālus varētu saukt par īstām tradīcijām. Savai 1.e klasītei es novēlu, lai skola būtu vieta, kur draudzība vienmēr uzvar, kur katrs jūtas atbalstīts un saprasts un kur zināšanas aug kopā ar prieku.

Lai mēs mācāmies, smejamies un augam kā viena liela, sirsnīga komanda!

Katrīna Kriņicka, 1.e klases audzinātāja

1.i klase

Mēs esam Jēkabpils 2.vidusskolas 1.i klase. Mēs atrodamies Rīgas ielā 200. Klasē ir 22 zinātkāri bērni. 9 meitenes un 13. zēni. Nu jau esam kļuvuši par drosmīgiem skolēniem, vairs nebaidāmies

dāmies no skolas plašajiem gaiteņiem. Skolēni katru rītu nāk motivācijas pilni mācīties, dziedāt, sportot un jauki pavadīt brīvo laiku. Uz jautājumu, kas bērniem patīk vislabāk, atbil-

de ir -datorika. Ceturtdienas ir vismīlākās dienas, jo ir datorika. Nākamā atbilde bija sports, matemātika un pusdienas. Vai bērniem patīk skolā? Jā, visi kā viens atbildēja – šeit nav jāguļ diendusa! Šeit var satikt draugus no bērnudārza, kas mācās paralēlklasē un draugus, kuri mācās lielākās klasēs. Mūsu ikdiena ir raiba. Ir gan grūtības, gan mazi un lieli sasniegumi. Mēs turpinām iepazīt pasauli!

**Renāte Klīta Birkāne,
1.i klases audzinātāja**

1.m klase

Šoruden skolas durvis 1.m klasē vēra 16 mazi, kustīgi, bet ļoti zinātkāri pirmklasnieki. Visu vasaru jau nevarējuši sagaidīt, kad beidzot vajadzēsot iet uz skolu. Ļoti jauka izvērsās mūsu pirmā tikšanās jūnijā, varbūt arī tādēļ ar nepacietību gaidījām mūsu nākošo tikšanos.

Skolēnu acīs mirdz prieks, smaids ir sirsnīgi, un katra diena skolā kļuvusi par nelielu piedzīvojumu. Pirmklasniekiem ļoti patīk stāstīt savas domas, zīmēt, dziedāt un kopīgi spēlēt. Klase ir kļuvusi kā viena liela ģimene, kurā visi atbalsta cits citu, un katrs smaids, daba doma un palīdzīga roka padara dienu skaistāku. Skolā skolēni jūtas droši, te viss patīkot. Jo sevišķi atzinību gūst pusdienas un klases audzinātāja. Visinteresantākā esot datorstunda, nevarot sagaidīt, kad sāksoties pelnēšana. Daudziem patīk arī matemātika. Lai gan, ja varētu ko mainīt, vēlētos vairāk laika rotaļām, griboties, lai var starpbrīžos paskriet.

Būt par skolēnu, 1.m klase saka, ka nav grūti, esot viegli, jo patīkot skola.

Bērni ir kā saules stari – katrs ar savu gaismu, savu talantu un siltumu. Kopā viņi veido savu klasi, kurā valda draudzība, radošums un mīlestība pret mācīšanos.

Ilze Čevere, 1.m klases audzinātāja

**Rakstu sagatavoja Laura Vilkaste,
Elīna Aleta Ozola-Ozolīna, 11.b klase**

Daudzi izvēlējās palikt mācīties Jēkabpils 2. vidusskolā, jo šī skola viņiem ir mīļa – te ir draugi, atsaucīgi un gudri skolotāji, kā arī patīkama un draudzīga vide. Citi piebilst, ka skola ir moderna, kur var iegūt kvalitatīvu izglītību un

Klase ir īpaši radoša un daudzpusīga – starp viņiem ir dejotāji, dzejnieki, flautas spēlētāji, volejbolisti, bokseri, grāmatu mīļotāji, jaunsargi, pieci skolēni ir pievienojušies Jēkabpils 2.vidusskolas Skolēnu pašpārvaldei – Daniels Bajārietis, Arina Plotičkina, Ksenija Belaja, Signe Dziedātāja un Nikola Rubene. Šie pieci skolēni jau aktīvi darbojas un

atbildīgi pārstāv klasi, palīdzot padarīt skolas dzīvi interesantāku un organizējot dažādus pasākumus. 10.a klase ir ne tikai talantīga, bet arī ļoti mīla un sirsnīga – katra skolēna īpašais talants padara klasi unikālu un vērtīgu mūsu skolas kopienā.

Lai gan 10.a klase skolā ir tikai neilgu laiku, skolēni jau paspējuši atrast savus mīļākos skolotājus – matemātikas skolotājas Ļubovu Gorpiņiču un Marinu Voitenko. Viņas liek cipariem kļūt saprotamiem un reizēm pat interesantiem! Skolēni atzīst, ka abas skolotājas ne tikai lieliski māca un izskaidro sarežģītus uzdevumus, bet arī iedrošina, atbalsta un spēj radīt patīkamu atmosfēru stundās.

Kad runa ir par gaidāmajiem notikumiem, 10.a. klase ar smaidu saka, ka visvairāk gaida diskotēkas un iesvētības. Par tām gan dzirdēti visādi stāsti

– “Ļoti trakas”, kā saka paši skolēni – tāpēc ir gan nelielas bailes, gan liela interese. “Mēs domājam pozitīvi!” viņi pasmaidot nosaka.

Lai 10.a klasei izdodas saglabāt šo labo garu, drosmi un draudzību visos trīs vidusskolas gados! 🌟

Rakstu sagatavoja
Diāna Skeranska, 12.a klase

10.a klase uzsāk vidusskolas gaitas

Katru gadu mūsu skolā pienāk īpašs brīdis – diena, kad 10.a klases skolēni tiek uzņemti vidusskolnieku pulcīnā. Tā ir skaista tradīcija, kas iezīmē jaunu sākumu – ceļu uz pieaugšanu, atbildību un lielākiem mērķiem. Šie svētki ir papildīti ar prieku, smiekliem un sirsnīgiem mirkļiem. Jaunie vidusskolnieki ar nelielu satraukumu, bet arī lepnumu stājas savu skolotāju un vecāko skolēnu priekšā, lai pierādītu, ka ir gatavi jaunajam posmam. Uzņemšana vidusskolnieku saimē nav tikai pasākums – tā ir robeža starp bērnību un jaunību, starp to, kas bijis, un to, kas vēl tikai priekšā. Šī diena atgādina, ka ikviens no mums var būt drosmīgs, atvērts un gatavs pārmaiņām.

17.oktobris bija diena, kad notika ilgi gaidītās 10.a klases iesvētības. Šajā dienā 10.a klase spēra soli jaunā posmā – kļuva par īstiem vidusskolniekiem. Šī gada tēma bija “Džungļi”. Svinīgā uzņemšana noritēja kā īsta ekspedīcija: smiekli, sveicieni un dažādi pārbaudījumi, kuros 10.a klasei nācās demonstrēt izturību, atjautību un spēju sadarboties. Lai kļūtu par pilntiesīgiem “džungļu iemītniekiem”, viņi veiksmīgi izturēja gan “tīģeru skatienu” no 11-to klašu puses, gan radošos uzdevumus, kuros vajadzēja pierādīt, ka jaunieši nācēji nebaidās no nezināmā.

Ko mūsu varoņiem nācās apgūt? Atdarināt dzīvnieku skaņas. Kas gan būtu domājis, ka starp vidusskolēniem

ir tik daudz talantīgu dzīvnieku skaņu imitētāju! Apēst uz auklām iekarinātus banānus — uzdevums nebija viegls, taču ļoti jautrs un garšīgs. Iet cauri šķēršļu joslai — pārbaudījums veiklībai un atjautībai. Noslēpumainā kaste — drosmē un intuīcija palīdzēja uzminēt, kas atrodas iekšā. Deju maratons — visi pierādīja, ka spēj kustēties ne sliktāk par profesionāliem dejojājiem. Pēc visu pārbaudījumu veiksmīgas izpildes 10.a klase saņēma vidusskolēnu sertifikātu, un, kad konfeti sprādzieni piepildīja telpu ar krāsām un smiekliem, bija skaidrs — vidusskolas piedzīvojums ir sācies! Lai jums, 10-tie, vidusskolas gadi ir tikpat jautri, drosmīgi un draudzīgi kā šīs iesvētības! Lai šī diena jums atgādina: jūs esat piederīgi savai skolai, savai klasei!

Rakstu sagatavoja
Anastasija Jeršova, 11.b klase

Literārā lappusīte

Arvis Arājs (10.a)

Rīts

Saule skrien pretim tumsai,
Un debesij ne tik tukšai,
Un simtiem viļņojošu mākoņu to sveic,
Šī būs laba diena- tie teic.

Zelta zivis peld pa debesu viļņiem
Kā miljoniem dzintara pārļu.
Dieva putni no augšas trauc,
Un siltus vēlējumus tie sauc-
Tūkstošiem dienu bijis un būs.

Debesis atveras,
Saule dzintaraini apspīd visu,
Tā iespīd mūsu dvēselēs.
Pasaule atveras - ir sākusies jauna
diena.

Laiks

Laiks plūst kā upe,
un nav svarīgi, vai tur iekrīt tava kurpe,
jo laiks ir sajūta,
Dažreiz tas aukstā vakarā pūš,
Un mūsu atmiņas tik vēsi plūd.

Tas nav ne ātrs, ne lēns,
Bet gan kā mazs bērns,
Kuru mēs šūpojam savā šūpulī,
Tāpēc to arī sauc par laika šūpuli.

Citkārt tas šūpojas lēni,
Citkārt tas šūpojas ātri.
Citkārt nevar nemaz saprast,
Un arī nevajag saprast.

Vienalga, cik no upes smēli,
Laika bija vēl un vēl.
Tad kāpēc upe dažkārt ir sausa?
Jo tāda sajūta tev nāk kā jausma.

Varētu šķist, ka kaut kas nav galīgs,
Bet laiks ir bezgalīgs.
Vien atliek atvērt aklās acis,
Un galīgais kļūst bezgalīgs.

Signe Dziedātāja (10.a)

Pat visgarākajās naktīs

Pat visgarākajās naktīs,
Es iedomājos par tevi.
Es klusi skaitu, cik daudz zvaigznes
mirdz starp mums.
Cik daudz vārdu nepateiktu, noklusē-
tu aiz savilktajām lūpām.
Vārdi mēdz būt aizmirsti, nepabeigti,
pārprasti.

Vai labāk tos paturēt aiz zobiem,
Un nikno skatu iebāzt dziļi azotē?
Vai tomēr savilkt dūres, lai sirdij vieg-
lāk kļūtu?
Varbūt tam tā bija jābūt, varbūt – nē.
Mūsu ceļi var būt šķirti mūžīgiem lai-
kiem,
Bet manas domas vienmēr atradīs
pareizo taku tepat–pie tavām durvīm.

Laiks pārsteigt tos, kas mūs pārsteidz katru dienu

Š.g. 3. oktobrī Jēkabpils 2.vidusskolā norisinājās Starptautiskā skolotāju die-
na. 12.a klases skolēni ļāva skolotā-
jiem iejusties skolēnu vietā un piedzī-
vot vienu skolas dienu dažādās valstīs.
Pasaule vienā klasē – tā bija šī gada
Skolotāju dienas tēma, kas skolā iene-
sa īpašu noskaņu, krāsas un emocijas.
12.a klases skolēni parūpējās, lai sko-
lotāji šajā dienā varētu atpūsties no
ierastā darba ritma un izbaudīt ceļo-
jumu apkārt pasaulei, neizejot no sko-
las.

Katra stunda bija pārvērtusies par da-
žādu valstu vēstures un kultūras ceļo-
jumu. Varēja sajust gan Itālijas picas
unikalitāti, Grieķijas ornamentu dažā-
dību, Brazīlijas ritmisko enerģiju, An-

glijas maģisko gaisotni un mūsu mīļās
zemes Latvijas dziesmu skanīgumu un
vienotības spēku.

Ceļojuma laikā skolotājiem bija jāpil-
da dažāda veida uzdevumi, piemē-
ram, Itālijas stundā, kuras nosaukums
bija "Pica Italiana", izpildot mazu uz-
devumu, katra komanda nopelnīja
savu picas sastāvdaļu, kas tika pievie-
nota kopīgajai picai.

Tālāk devāmies uz Grieķiju. Tur skolo-
tājus iepriecināja grieķu tradicionālā
deja "Sirtaki", kuru izpildīja 12.a klases
skolēni Andželika Ļevčenko, Nellija
Belova, Artjoms Gerasimovs, Diāna
Skeranska un Viktorija Līce-Līcīte. Pēc
iepazīšanās ar grieķu tradicionālo
deju skolotājus sagaidīja īpaši radošs

uzdevums. Tika izdalīta vāzes forma, uz kuras komandai bija jāattēlo kāds kopīgs notikums vai varonis no ikdienas dzīves, kā to darīja senie grieķi. Pēc radošā uzdevuma bija kārtīgi jāizkustas, un Brazīlijas ritms palīdzēja skolotājiem kārtīgi izkustēties. Brazīlijā skolotāji piedalījās zumbas stundā, kuru viņiem novadīja 12.a klases skolēni Aņa Klementjeva, Adelīna Kovaļova, Vadims Fjodorovs, Elīna Bogdanova, Staņislavs Kozlovs, Mihails Turčaņinovs un Jekaterina Kozlova. Pēc kārtīgas zumbas sekoja īpašs brīdis. Tā bija dāvana-video kolāža- no mūsu skolas skolēniem, kas lika smaidīt, aizkustināja un atgādināja, cik svarīgi skolotāji ir ikvienam no mums, skolēniem. Tajā bija apkopoti sirsnīgi pateicības vārdi, kas raisīja gan smieklus, gan nelielu aizkustinājuma asaru. Tālāk sekoja brīnišķīgs klavieru priekšnesums "Clocks" by Coldplay. Pie klavierēm sēdās 12.a klases skolniece Viktorija Līce-Līcīte, kura ar savu sirsnīgo un emocionālo sniegumu radīja īpašu noskaņu zālē. Klavieru melodija piepildīja telpu ar mieru, pateicību un gaismu, ļaujot ikvienam uz brīdi apstāties un izbaudīt šo skaisto mūzikas brīdi. Pēc aizkustinošā klavieru priekšnesuma skolotāji devās uz Anglijas stundu, kas bija piepildīta ar burvestībām un maģisku noskaņu. Skolotāju komandām bija jāizdomā savi buramvārdi un žesti, kas mudinātu skolēnus darboties, mācīties vai vienkārši smaidīt. Radošuma netrūka, skanēja gan smieklīgi, gan gudri, gan iedvesmojoši buramvārdi, un katra skolotāja komanda varēja kļūt par īstu burvi savā klasē. Tālāk sekoja Latvija, kur skolotājus sagaidīja sirsnīga un radoša gaisotne. Skolotā-

ju uzdevums bija pēc dotā attēla uzminēt, kāda latviešu dziesma tajā ir attēlota. Visi minējumi bija trāpīti uzreiz, kas lika gan skolotājiem, gan skolēniem smaidīt un sajūsmināties par viņu muzikālo atjautību. Šī aktivitāte lieliski atgādināja par Latvijas dziesmu bagātību, mūsu tautas radošumu un īpašo sajūtu, kas rodas, klausoties mīlās dziesmas. Pasākums bija noslēdzies, toties skolotāji nesteidzās. Viņi labprāt pakavējās pie svētku galdiem, un šo brīdi ļoti aktīvi izmantoja 3 meitenes no 12.a klases: Diāna Skeranska, Viktorija Līce-Līcīte un Amanda Pitīļeviča, uzdodot skolotājiem jautājumus par ceļu līdz skolotāja profesijai un skolotāja ikdienu.

**Rakstu sagatavoja Diāna Skeranska,
Amanda Pitīļeviča un Viktorija Līce-Līcīte,
12.a klase**

1. Ja jums būtu iespēja vienu dienu būt skolēna lomā, ko jūs visvairāk vēlētos darīt Skolotāju dienā?
2. Kas jūs iedvesmoja kļūt par skolotāju? Kā šī iedvesma jūs vada joprojām?
3. Kā jūs domājat, kas ir pats grūtākais un pats skaistākais skolotāja darbā?

Natalja Dogureviča

1) Visvairāk es gribētu izjust to īpašo svētku sajūtu no skolēna skatpunkta – ar pārsteigumiem, apsveikumiem un kopīgu jautrību. Patiesībā man jau bija iespēja to piedzīvot kopā ar savu mīlo, jautro klasi, gatavojot Skolotāju dienas pasākumu. Strādājot plecu pie pleca ar viņiem, es patiešām sajutos kā daļa no skolēnu komandas – ar prieku, smiekliem un kopīgu ideju īstenošanu. Tas bija ļoti īpašs mirklis!

2) Jau mācoties skolā, man vienmēr patika palīdzēt klasesbiedriem – skaidrot mācību stundas vielu vai uzdevumus tiem, kam tas sagādāja grūtības. Bieži dzirdēju, ka man tas izdodas labi un ka noteikti būšu skolotāja. Pamazām šī doma ieguva arvien skaidrākas aprises, līdz kļuva par manu ceļu dzīvē. Arī šodien mani turpina iedvesmot tas pats prieks – redzēt, kā skolēni saprot, iemācās, atveras un aug. Šajos brīžos es jūtu, ka mans darbs ir nozīmīgs un ka esmu īstajā vietā.

3) Man šķiet, ka grūtākais ir tas, ka skolotāja darbs nekad īsti nebeidzas – domas par skolēniem, stundām un darāmajiem darbiem bieži nāk līdzī arī pēc skolas. Savukārt pats skaistākais ir redzēt skolēnu izaugsmi – kā viņi pamazām iemācās, saprot, atklāj jaunas lietas un kļūst drošāki. Tie brīži dod vislielāko gandarījumu.

Agnese Bicāne

1) Es gribētu piedalīties praktiskajos darbos visos priekšmetos – fizikā, ķīmijā, bioloģijā, īpaši laboratorijas darbos, lai nostiprinātu savas praktiskās iemaņas. Tas būtu interesanti un nebūtu garlaicīgi. Tāpat man patiktu sports – dažādas sportiskas aktivitātes, kā arī mūzika vai kāds radošs process, lai diena būtu aizraujoša un piepildīta.

2) Par skolotāju kļūt mani iedvesmoja brīdis, kad Latvijā sāka trūkt skolotāju, īpaši ķīmijas jomā. Tajā laikā man bija cita profesija – pārtikas tehnologs. Redzot, cik nopietna šī problēma ir un uzzinot, ka tuvējā skolā meklē ķīmijas skolotāju, es sajutu sava veida "misiiju". Kā savas jomas profesionāle es sapratu, ka varu palīdzēt skolēniem apgūt zināšanas ķīmijā un veicināt interesi par šo priekšmetu.

3) Visgrūtākais skolotāja darbā, manuprāt, ir noturēt skolēnu motivāciju un interesi mācīties konkrēto priekšmetu. Savukārt visskaistākais ir redzēt skolēnu attīstību: kad redzi, ka viņam sākumā ir grūti, viņš nesaprot, bet tad pēkšņi "aizķeras" un viss kļūst skaidrs. Tas brīdis, kad skolēnam izdodas un viņš jūt gandarījumu, dod lielu prieku un motivāciju arī pašam skolotājam.

Lāsma Krūmiņa

1) Droši vien es labprāt vadītu stundu skolotāja vietā. Īpaši interesanti būtu vadīt stundu 12. klasei.

2) Man iedvesmojošie skolotāji bija vairāki, taču īpaši izceļo Annu Aizšpuri – bioloģijas skolotāju. Viņa mani iedvesmoja gan kā personība, gan ar savu interesanto bioloģijas kabinētu. Skolotājs kā personība, manuprāt, spēj ļoti ietekmēt skolēnu – viņš “paņem” ar savu attieksmi un aizrautību.

3) Visskaistākais skolotāja darbā ir tas, ka katra diena ir citāda – tu no rīta atnāc, un darba laiks paiet nemanot. Man tas ļoti patīk! Savukārt vissarežģītākais ir iemācīties atstāt darbu skolā un to “nenest” uz mājām. Ja brīvdienās vēl joprojām domā par darbu, tad ar to ir jāsadzīvo – tas ir īsts izaicinājums.

Jolanta Taškāne

1) Agrāk Skolotāju dienā mēs, skolēni, vadījām stundas skolotāju vietā. Tās nebija parastas mācību stundas, jo mēs veidojām tās ar interesantu “piesitienu”, piemēram, “Pasaku stunda” vai “Brīnumu stunda”. Visa diena bija īpaša, jo mēs varējām izbaudīt skolotāju lomu, sēdēt skolotāju istabā, kamēr paši skolotāji tajā laikā bija klasēs un mācījās. Tā bija neaizmirstama un iedvesmojoša pieredze.

2) Mana audzinātāja no 5. līdz 12. klasei bija man liels iedvesmas avots, viņas darbs man šķita tik skaists un brīnišķīgs, ka arī es vēlējos kļūt par skolotāju. Tomēr galvenais iedvesmas avots bija arī augstskolas tuvums, tāpēc nolēmu doties uz Daugavpili un apgūt skolotāja profesiju.

3) Manuprāt, pats grūtākais skolotāja darbā ir sagatavot tik interesantu stundu, lai tā patiktu visiem bērniem. Gatavojoties mājās, bieži šķiet, ka skolēniem noteikti patiks, taču, sākot stundu, saproti, ka viss tomēr nenotiek, kā bija iecerēts. Savukārt visskaistākais ir redzēt, ka daži skolēni aizraujas, viņiem patīk, un kad viņi pēc stundas pat pienāk un pasaka: “Skolotāj, tā bija interesanta stunda.”

Ludmila Movčane

1) Skolotāju dienā es apsveiktu skolotājus – teiktu daudz labu vārdu, dāvinātu skaistus asteru pušķus un kādu saldumu. Varbūt arī kādu skaistu, interesantu sarkanu pildspalvu.

2) Man bija daudz skolotāju, kurus es ļoti cienīju un mīlēju. Tomēr pirmajā vietā noteikti minēšu Zimovu Zinaidu – manu vēstures skolotāju. No viņas es iemācījos mīlēt kultūru, literatūru, domāt plašāk un izprast kultūras nozīmi.

3) Visgrūtākais skolotāja darbā ir tad, kad nevar atrast kopīgu valodu ar skolēniem – kad ir grūti sarunāties, kad viņi neizrāda interesi, bet tomēr viņi ir jāmotivē mācīties. Savukārt vis-skaistākais, manuprāt, ir viss šis darbs kopumā. Īpaši sirsnīgi ir absolventu tikšanās vakari. Tajos es redzu, ar ko ir vainagojies mans darbs!

Andris Lazdiņš

1) Es vēlētos, lai citi šajā dienā iejutos skolotāja lomā, bet pats gribētu atpūsties un baudīt dienu. Man šķiet svarīgi dot iespēju arī citiem pamēģināt, jo, ja nepamēģināsi, nekad neuzzināsi, kā tas patiesībā ir būt skolotājam.

2) Mana mamma bija skolotāja, un tieši no viņas es smēlos iedvesmu. Man patika vērot, kā viņa strādā, un redzēt, kāds skolotāja darbs ir patiesībā. Tas lika saprast, ka arī es vēlos iet šo ceļu.

3) Pats skaistākais skolotāja darbā ir tas, ka tu visu laiku strādā ar jauniešiem, un tādējādi katru dienu jūties jauns un enerģisks. Savukārt pats grūtākais ir pielāgoties izmaiņām un apstākļiem, kas sarežģī un apgrūtina skolotāja ikdienu.

Antra Skutela

1) Skolotāju dienā es vēlētos atgriezties pagātnē, tajā laikā, kad mācījos 12. klasē, un atkārtot šo dienu vēlreiz. Gribētu vadīt stundas saviem skolas biedriem, iedzert kafiju skolotāju istabā un apsēsties direktora krēslā, kurš izskatās svarīgs, taču nav tik ērts, kā varētu šķist, un tajā sēdēt nemaz nav viegli.

2) Man visiedvesmojošākā skolotāja bija mana bioloģijas skolotāja. Viņa mācīja domāt un lika aizdomāties, mācīja izprast dabu un iedvesmoja to mīlēt. Skolotāja organizēja nometnes, pulciņus un dažādus pasākumus, dibināja biedrības un parādīja, ka tieši skolotāja rokās ir iespēja skolas dzīvi padarīt interesantu un daudzveidīgu.

3) Manuprāt, pats skaistākais skolotāja darbā ir redzēt skolēna acīs to mirkli, kad viņš patiesi ieinteresējas un saprot. Tas ir brīdis, kad redzi sava darba rezultātu. Savukārt pats grūtākais ir izskaidrot skolēnam, cik degradējoša var būt mākslīgā intelekta nekritiska un bezatbildīga izmantošana.

Lidija Agafonova

1) Skolotāju dienā es vēlētos palīdzēt organizēt pasākumus, uzstāties un novadīt skolotājiem kādu stundu. Agrāk, kad es mācījos, šī diena bija īpaša. Skolotāji varēja atpūsties, bet mēs, skolēni, viņu vietā vadījām stundas. Būtu skaisti atjaunot šo tradīciju un atkal izjust to prieku, ko sniedz iespēja iejusties skolotāja lomā.

2) Jau no pašas bērnības man patika mācīt savas lelles, būt aktīvai, vadīt rotaļas un spēles. Bet vislielākā iedvesma ir skolēni, tie, kuri, ja nevar izdarīt, tomēr cenšas.

3) Manuprāt, pats grūtākais skolotāja darbā, īpaši mūsdienās, ir iedvesmot, motivēt un noturēt skolēnu disciplīnu. Tas prasa daudz pacietības, radošuma. Savukārt visskaistākais šajā darbā ir tas, ka vienmēr, esot kopā ar jauniešiem un bērniem, tu nekad nejūties vecs, jo esi kustībā, enerģisks un dzīves pilns. Skaistums slēpjas arī tajā, ka skolotāja darbs ļauj izbaudīt pelnītu vasaras atpūtu.

Mūsu skolas jaunie skolotāji — iepazīsim viņus tuvāk

Katrs jaunais mācību gads mūsu skolā sākas ne tikai ar jaunām idejām un vēl neatklātiem izaicinājumiem, bet arī ar jauniem cilvēkiem, kuri ar savu pieredzi, enerģiju un zināšanām bagātina mūsu skolas ikdienu. Šoruden mūsu skolotāju saimei pievienojušies vairāki pedagogi, kuri, ienākot jaunā vidē, nes līdzīgi gan savus profesionālos sapņus, gan stāstus par to, kāpēc izvēlējušies tieši skolotāja ceļu.

Šajā rakstā iepazīsimies ar viņiem tuvāk — uzzināsim, kas viņus iedvesmo, kā viņi atpūšas un ko cer paveikt kopā ar mūsu skolēniem.

**Rakstu sagatavoja Ieva Semjonova un
Lucie Sabo, 11.b klase**

1. Kādos trīs vārdos jūs sevi raksturotu?
2. Kā jūs nolēmāt kļūt par skolotāju?
3. Kas jūs visvairāk iedvesmo šajā profesijā?
4. Vai jums bija skolotājs, kurš ietekmēja jūsu karjeras izvēli?
5. Ja jūs nebūtu skolotājs, kādu profesiju izvēlētos?
6. Ja jūs varētu mācīt jebkur pasaulē, kur tas būtu un kāpēc?
7. Kas jums vislabāk palīdz "atslēgties" no darba?
8. Kāda ir jūsu svarīgākā dzīves atziņa?

- **Kafija vai tēja?**
- **Rīts vai vakars?**
- **Grāmata vai filma?**
- **Vasara vai ziema?**
- **Klusums vai kņada?**
- **Ceļojums vai mājas miers?**
- **Ja jūs būtu krāsa, kāda tā būtu?**
- **Ja varētu doties ceļojumā jebkur pasaulē – kurp?**
- **Kādu superspēju jūs vēlētos uz dienu?**

Lana Ķirse

Matemātikas skolotāja

1) Atbildīga, sirsnīga, izpalīdzīga.

2) Mani uzrunāja skolas direktors, jo bija nepieciešams pedagogs.

3) Darbs ar jauniešiem. Sajūta, ka esi ar viņiem „uz viena vilņa”, vari no viņiem mācīties un gūt jaunu pieredzi (iet laikam līdzi).

4) Jā, man bija brīnišķīga un izcila matemātikas skolotāja, kura savu priekšmetu pasniedza tik saprotami un elementāri, ka mans mērķis ir mācīt tieši tāpat. Viņa ir fantastiska skolotāja, vienmēr apbrīnoju viņas mieru, pacietību un neatlaidību, lai izskaidrotu to, kas kādam bija neskaidrs.

5) Man skolas laikā patika ķīmija un bioloģija, kā arī mamma strādāja slimnīcā, un mans sapnis bija kļūt par ārstu.

6) Latvijā. Esmu savas zemes patriote, un te ir mani mīlie cilvēki – ģimene, vecāki, draugi.

7) Esmu arī deju pedagogs, tāpēc mana sirdslieta ir dejošana, kā arī patīk

braukt ar velosipēdu, lasīt grāmatas, nodarboties ar rokdarbiem (īpaši piedalīties labdarības akcijās – palīdzēt pirmslaikus dzimušajiem mazulīšiem).

8) Mīli to, ko dari!

- **Kafija** – ikdienas ieradums.
- **Rīts** – sākas jauni piedzīvojumi.
- **Grāmata** – var izdzīvot dažādus notikumus.
- **Vasara** – silts, saulains laiks un var baudīt vasaras priekus.
- **Klusums** – miers.
- **Mājas miers** – mīlu būt kopā ar saviem mīļajiem.
- **Gaiši zaļa** – asociācija ar pavasari, kad viss plaukst.
- Nealkstu pēc ceļojumiem, **labprāt apbraukāju Latviju**, jo pie mums ir ļoti daudz skaistu vietu, par kurām nenojaušam.
- **Iepriecināt cilvēkus.**

Anastasija Baranovska

Pedagoga palīgs, matemātikas skolotāja, 5.m klases audzinātāja

1) Domājoša, ziņkārīga (labā nozīmē), atbalstoša.

2) Man vienmēr ir patīcis pašai mācīties un palīdzēt citiem saprast

jaunas lietas. Sapratu, ka mācīt nozīmē ne tikai nodot zināšanas, bet arī iedvesmot, un tas mani patiesi uzrunāja.

3) Mani visvairāk iedvesmo brīdis, kad skolēnam “deg acis” — kad viņš saprot kaut ko jaunu vai sāk ticēt saviem spēkiem. Tā sajūta ir neapprakstāma.

4) Jā, man bija matemātikas skolotāja, kura mācīja ar patiesu kaisli. Viņa parādīja, ka mācīšana var būt radoša un personiska — tas mani ļoti iedvesmoja.

5) Droši vien kļūtu par sociālo pedagogu vai psihologu — abās profesijās ir cieša saikne ar cilvēku domām un jūtām.

6) Izvēlētos kādu nelielu ciematu, kur bērniem nav daudz iespēju mācīties. Tur varētu just, ka ieguldītais darbs patiešām maina cilvēku dzīves.

7) Daba un mūzika. Pastaiga mežā vai pie jūras palīdz sakārtot domas, bet mūzika – uzlādē enerģiju.

8) Dzīvē viss sākas ar attieksmi — ja dari ar sirdi un ticību tam, ko dari, rezultāts vienmēr būs labs. Pat grūtības kļūst par skolotājām, ja uz tām raugās ar vēlmi mācīties, nevis sūdzēties.

- **Kafija**, jo dod rīta enerģiju un koncentrēšanos.
- **Vakars**, kad diena ir padarīta un var mierīgi pārdomāt visu.
- **Grāmata**, jo ļauj iztēlei pašai radīt pasauli.
- **Vasara** — tā ir brīvības, gaismas un jaunas enerģijas sajūta. Viss zied un elpo, un arī pašai gribas darīt vairāk.
- **Klusums**. Tajā dzimst skaidras domas un radošas idejas. Pēc kņadas skolā klusums ir īsts atelpas brīdis.
- **Ceļojums** — tas paplašina redzesloku un iedvesmo. Bet vislabākais ir tad, kad pēc ceļojuma atgriezies mājās ar jaunām domām un prieku.
- **Zilā**. Tā ir mierīga, dziļa un uzticama — tāpat kā sajūta, ko vēlos radīt saviem skolēniem.
- **Uz Japānu**. Tur satiekas senas tradīcijas un modernā pasaule, un cilvēku attieksme pret darbu un mieru ir ļoti iedvesmojoša.
- **Spēju saprast jebkuru valodu**. Tas ļautu runāt ar cilvēkiem visā pasaulē un patiešām izprast viņu domas un kultūru.

Katrīna Krīņicka

Sākumskolas skolotāja

1) Atbildīga, elastīga un cilvēcīga.

2) Es ticu tam, ka izglītība maina pasauli.

3) Patiesi iedvesmo bērnu smaidi un azarts, kad viņi apgūst jaunas

prasmes. Nav nekā labāka par brīdi, kad dzirdu: “Skolotāj, man sanāca! Man izdevās!”

4) Savulaik pati mācījos Jēkabpils 2. vidusskolā, un mana latviešu valodas skolotāja Jekaterina Ivanova bija mans paraugs. Tad pirmo reizi aizdomājos: “Varbūt mana sapņu profesija ir skolotājs?” Viņas disciplīna un prasme motivēt skolēnus lika man saprast, ka arī es vēlos būt skolotāja, kas iedvesmo. Iestājos augstskolā un nedaudz uztraucos, kā būs... Taču, ejot praksi šajā skolā studiju laikā, mani īpaši iedvesmoja prakses vadītāja skolotāja Judīte Januškeviča. Skatoties uz viņu, bija skaidrs – jā, tas ir viņas sirds darbs. Es patiesi izjutu patīkamu pārliecību, ka esmu uz pareizā ceļa.

5) Es, iespējams, kļūtu par sporta nodarbību treneri mazākajiem bērniem.

6) Es paliktu šeit – Jēkabpils 2. vidusskolā. Šī ir vieta, kur esmu guvusi savas kā skolēna atmiņas, emocijas un draugus. Laiks šeit paskrēja ļoti ātri, un tagad es vēlos radīt siltas atmiņas saviem skolēniem.

7) Tā noteikti ir atpūta dabā – tur enerģijas smelšanās notiek pati no sevis. Arī sports – skriešana vai dejošana – palīdz sakārtot domas un atjaunot spēku.

8) Nevajag gaidīt perfektu brīdi, lai darītu ko nozīmīgu. Pietiek ar nelieliem

soļiem: labs vārds, palīdzīga roka, pacietība, brīdis sev. Galu galā tieši no šiem mazajiem soļiem veidojas gan mūsu attiecības, gan sasniegumi, gan tas, kādi kļūstam.

- **Tēja** – siltumam un mieram.
- **Vakars** – jo esmu vakara pūce.
- **Grāmata** – Lasīšana ir visam pamats.
- **Vasara** – jo ziemā ir auksts.
- **Klusums** – lai sadzirdētu, ko saka mans "es".
- **Ceļojumi** – jaunām emocijām, zināšanām un pasaules brīnumiem.
- Mana krāsa - noteikti **bēša un zaļa** – tās asociējas ar mieru, līdzsvaru un dabu.

Kristīne Zaharevska

Angļu valodas skolotāja

1) Silta, ar lielu degsmi un aizrautību un plūstoša kā upe.

2) Jo manī ir empātija, degsme. Kopš 7 gadu vecuma zināju, ka būšu skolotāja. Protu iedvesmot, sadzirdēt.

3) Lielākā balva ir skolēnu-es sapratu un smaids.

4) Jā!

5) Koučs, psihologs, sabiedrisko attiecību speciāliste.

6) Malta, jo tur arī runā angļu valodā.

7) Joga, gara pastaiga, mežs.

8) Pēc lietus ir saule.

- **Tēja**, īpaši piparmētru.
- **Vakars**, saulriets.
- **Grāmata** - iedziļinos, pārlasu, pierakstu citātus.
- **Vasara**, peldes, atvaļinājums.
- **Klusums**, fokusējos uz to, ko vēlos vēl sasniegt.
- **Mājas miers**, tad pēc tam varu strādāt jaudīgāk.
- **Maigi rozā**.
- **Amerika**, cits kontinents pāri okeānam.
- **Dziedināt prātus**.

Renāte Klinta Birkāne

Sākumskolas skolotāja

1) Godīga, taisnīga, pacietīga.

2) Man skolas laikā ļoti patika vēsture. Vēlējos būt vēstures skolotāja, bet problēmas bija ar uzņemšanu augstskolā. Tāpēc izvēlējos būt gan pirmsskolas, gan pamatizglītības 1.posma skolotāju.

- 3) Visvairāk šajā profesijā iedvesmo zinātkāri bērni ar jautājumiem – kāpēc?
- 4) Nav.
- 5) Domāju, ka izvēlētos jurista/ advokāta profesiju.
- 6) Siltajās zemēs. Tur vienmēr ir silti.
- 7) Riteņbraukšana, pastaigas mežā.
- 8) Dari pēc labākās sirdsapziņas un neko negaidi pretī!

Vitnija Paula Krodziniece

Sporta skolotāja

1) Aktīva, daudzpusīga, spontāna.

2) Tas bija pašsaprotami, jo sports man ir bijis tuvs jau kopš bērnības.

Pati spēlēju handbolu no 10 gadu vecuma, un skolā sports vienmēr bija mans mīļākais mācību priekšmets. Ar laiku sapratu, ka gribu šo interesi nodot tālāk — iedvesmot bērnus kustēties, attīstīt disciplīnu, komandas garu un prieku par sasniegumiem.

3) Visvairāk mani iedvesmo tas, kad redzu bērnu progresu un prieku viņiem kaut kas izdodas! Mani iedvesmo arī tas, ka varu palīdzēt viņiem iemīlēt kustību un sportu.

4) Mani ietekmēja skolotāji, kuri mācēja radīt prieku par kustību un sportu. Tas palīdzēja saprast, ka gribu darīt to pašu – iedvesmot bērnus, mācot savu priekšmetu.

5) Man ļoti patīk dzīvnieki un ceļošana, tāpēc droši vien izvēlētos darbu, kas saistīts ar vienu no šīm lietām.

- **Kafija no rīta.** Agrs rīts līdz plkst. 12:00 ir produktīvākā dienas daļa.
- Agrs **rīts** ir dienas produktīvākā daļa.
- **Grāmata**, jo bagātina iztēli.
- **Laiks starp pavasari un vasaru.** Ziedoņa laiks.
- **Klusums un miers.**
- Nekur nav tik labi kā **mājās!**
- **Maigi rozā**, jo dievinu pavasari, kad zied sakuras.
- **Uz Havaju salām.**
- **Būt neredzamai.**

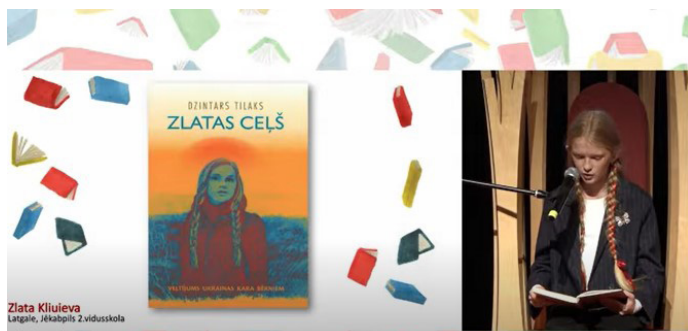
6) Ja es varētu mācīt jebkur, es izvēlētos kādu eksotisku, skaistu vietu, kur sports un kustība ir daļa no ikdienas, piemēram, pie jūras vai kalnos. Tas ļautu man un bērniem mācīties kustēties svaigā gaisā un izbaudīt vidi, kurā dzīvojam.

7) Lai "atslēgtos" no darba, man ļoti palīdz daba, pastaigas ar suni vai nodarbošanās ar sportu.

8) Esi pats sev labākais draugs un atbalsts, tad dzīve kļūst vieglāka!

- **Kafija**, jo dod enerģiju no rīta.
- **Vakars**, jo tad jūtos mierīgāka un radošāka.
- **Grāmatas**, jo tās palīdz atpūsties un aizmirst par ikdienas steigu un ļauj ieiet citās pasaulēs un piedzīvot stāstus.
- **Vasara**, jo ir silts laiks un saule, kas bieži uzlabo garastāvokli un dod enerģiju. Vasara saistās ar prieku, draugiem, ceļojumiem un brīvību, kas padara šo gadalaiku īpašu.
- **Klusums**, jo tas palīdz atpūsties un justies mierīgi.
- **Ceļojums**, jo varu iepazīt jaunas vietas, piedzīvot interesantas lietas un atpūsties no ikdienas.
- **Zilā**, jo tā simbolizē mieru, harmoniju, drošību, patiesumu un draudzību.
- Es izvēlētos **Madeira, Havaju salas, Taizemi vai Japānu.**
- **Teleportēties**, jo tas ļautu ātri nokļūt jebkur pasaulē.

6.i kl. skolniece Zlata Kliuieva iegūst 3. vietu Skaļās lasīšanas sacensību nacionālajā finālā

2025. gada 11.oktobrī Latvijas Nacionālajā bibliotēkā norisinājās Skaļās lasīšanas sacensību nacionālais fināls, kurā pulcējās paši labākie jaunie lasītāji no visas Latvijas. Ar lepnumu paziņojam, ka Zlata Kliuieva ieguva 3. vietu, apliecinot lielisku lasītprasmi un patiesu mīlestību pret grāmatām.

Skaļās lasīšanas sacensības ik gadu pulcē skolēnus no visas Latvijas, veicinot lasīšanas prieku, valodas bagātināšanu un izteiksmīgas runas prasmes. Šogad šajā konkursā piedalījās 7500 prasmīgu lasītāju no visas Latvijas. Nacionālais fināls ir kulminācija plašam lasīšanas maratonam.

Izturējusi divus atlases posmus gan Jēkabpilī, gan Preiļos, Zlata Latvijas Nacionālajā bibliotēkā pārstāvēja savu reģionu un skolu ar pārliecību un radošumu, aizraujot žūriju un klausītājus ar savu priekšnesumu. Zlatas panākums ir lielisks apliecinājums tam, ka neatlaidība un mīlestība pret lasīšanu spēj aizvest līdz pat valsts līmenim!

Zlata lasīja fragmentu no Dzintara Tilaka grāmatas "Zlatas ceļš". Šī grāmata ir reālistisks stāsts par ukraiņu meiteni Zlatu, kura, sākoties karam Ukrainā, ir spiesta pamest savu dzimteni un doties ceļojumā uz Latviju....

Konkursā simpātijas balvu Zlatai pa-

sniedza pats grāmatas autors, izsakot prieku un pateicību par emocionālo un izjusto priekšnesumu. Dzintars Tilaks uzrunājis Zlatu ukraiņu valodā: "Це було дуже добре, і дякую від усіх нас."

Vēl viena simpātijas balva saņemta no Rīgas mēra Viestura Kleinberga par to, kā Zlata ir iemācījusies latviešu valodu.

Pasniedzot balvu par 3.vietu, režisors Valdis Lūriņš teica: "Gramata ir tā bezmaksas iespēja, lai sajustu brīvību. Īpaši zāli aizkustināja Zlata- autoram bija acīs asaras, man arī bija kamols kaklā, jo šo darbu "Zlatas ceļš" es esmu iestudējis radioteatrī. Zlata ir tā meitene, kura jau tik daudz izdarījusi."

Tas ir fantastiski, ja skolēns var sevi saukt par lasīšanas čempionu! Paldies tev, Zlata, par drosmi un uzdrīkstēšanos! Tu esi piemērs citiem, kuri mācās latviešu valodu, piemērs tam, ka ar gribasspēku var sasniegt savus mērķus.

Sveicam Zlatu ar lielisko sasniegumu un izsakām pateicību Jēkabpils novada Galvenās bibliotēkas Bērnu un jauniešu nodaļas vadītājai Ilonai Švābei un Zlatas klases audzinātājai Inetai Dišlerei par iesaisti, atbalstu un organizēšanu, pateicamies Zlatas ģimenei un visiem, kas atbalstīja meiteni ceļā uz panākumiem!

Intervija ar Zlatu

Trīs gadu laikā meitene ir iemācījusies latviešu valodu, runā bez akcenta, un kļuvusi par Latgales čempioni skaļajā lasīšanā. Zlata prot lasīt piecās valodās: ukraiņu, latviešu, krievu, angļu un vieglākus tekstus vācu valodā. Viņas vizītkartē par lasīšanu ir teikts: “Vienkārši sākot – lasīšana ir prāts + acis + iztēle”.

Zlata dalījās savā pieredzē: kā viņa gatavojās konkursam, kas viņu iedvesmoja un kāpēc, viņasprāt, skaļā lasīšana ir ne tikai prasme, bet arī piedziņojums. Lasot viņas atbildes, var sajūst gan viņas aizrautību, gan patieso prieku par grāmatām — un varbūt atrast iedvesmu arī pašiem biežāk paņemt rokās kādu labu grāmatu.

Kā tu gatavojies konkursam? Vai bija kāds īpašs treniņš vai lasīšanas rituāls?

Es apmeklēju konsultācijas pie skolotājas Žannas Lukašenkovas. Mājās lasīju skaļi gan spogulim, gan mammai, lai pierastu pie klausītājiem. Pirms lasīšanas vienmēr pāris reizes dziļi ieelpoju, lai nomierinātos — tas bija mans mazais rituāls.

Kāpēc izvēlējies tieši šo fragmentu lasīšanai?

Skolotāja man piedāvāja dažādus variantus, un es izvēlējos tieši šo. Likās, ka

to būs interesanti ne tikai lasīt, bet arī klausīties.

Vai bija kāda īpaša nozīme grāmatai, no kuras lasīji fragmentu?

Šajā grāmatā ir stāstīts par meiteni, kura ir līdzīga man. Arī notikumus, par kuriem ir stāstīts grāmatā, esmu piedziņojusi pati.

Kas tavuprāt ir pats svarīgākais skaļajā lasīšanā — balss, emocijas vai izpratne par tekstu?

Manuprāt, pats svarīgākais ir emocijas un izpratne par tekstu. Ja saproti tekstu, tad automātiski vari ielikt pareizās emocijas. Bet balss palīdz padarīt lasīšanu skaidru un patīkamu.

Kāda būtu tava “sapņu lasīšanas vieta”? (piemēram, pie jūras, mežā, uz skatuves u.c.)

Noteikti pie jūras siltā vasaras vakarā, kad pūš viegls vējš un fona skaņas netraucē. Tur vienmēr jūtos brīvi un mierīgi.

Kā tu domā, vai katrs var iemācīties labi lasīt skaļi, vai arī tas ir talants?

Talants. Ir jāmāk izlasīt tā, lai arī citus aizrautu. Protams, daži varbūt jūtas drošāk uzstājoties, bet ar treniņu un labu piemēru var lasīt skaļi pavisam pārliecinoši.

Ja tu būtu kāds grāmatas varonis, kurš tas būtu?

Es laikam būtu tieši tā Zlata, kura ir grāmatā. Mēs esam arī dvēseliski tuvas.

Vai bija satraukums uzstājoties publikas priekšā? Kā to pārvarēji?

Protams. Satraukums bija liels. Bet es sev teicu: "Es taču zinu šo tekstu." Kad sāku lasīt, satraukums pazuda.

Kas, tavuprāt, padara grāmatu par "labu grāmatu"?

Tāda grāmata, ko nevar nolikt malā. Ja grāmata liek domāt vai pasmaidīt, tad tā vienmēr ir laba.

-Ko tu teiktu bērniem vai jauniešiem, kuri nelasa? Kāpēc lasīt ir svarīgi?

Es teiktu — pamēģiniet atrast grāmatu par tēmu, kas jūs patiešām interesē. Lasīšana palīdz iztēlei, bagātina runu un reizēm pat nomierina. Tā ir kā mazs ceļojums, kurā vari doties jebkurā brīdī.

Skalā lasīšana nav tikai konkurss — tā ir iespēja ikvienam atklāt jaunu pasauli, stiprināt pašapziņu un dalīties ar stāstu, kas pašam nozīmē ko īpašu. Intervija ar 6. klases dalībnieci Zlatu atgādina, ka aiz katra uznāciena uz skatuves ir gan centība, gan drosme, gan liels darbs. Varbūt tieši šāda pieredze iedvesmos kādu citu nākamgad izmēģināt spēkus lasīšanas konkursā. Jo grāmatas dzīvo tik ilgi, kamēr tās kāds lasa — un katrs skalī nolasītais vārds padara šo pasauli mazliet bagātāku.

Ļoti lepojamies ar Zlatas veikumu un sasniegumiem! Paldies visiem, kas turēja īkšķus! Paldies par labām domām un vēlējumiem!

Rakstu sagatavoja Latviešu valodas skolotāja Ž. Lukašenkova un Arvis Arājs, 10.a klase

15.oktobris - Valsts valodas diena

„Valoda ir tauta.

Valoda ir dzeja.

Valoda ir vēsture.

Valoda ir zinātne.

Valoda ir cilvēks...”

/Jānis Kļīdzējs/

Pēc prezidenta Egila Levita ierosinājuma 2021. gadā likums “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām” tika papildināts ar jaunu atzīmējamo dienu 15. oktobrī — Valsts valodas dienu. Šis datums nav izvēlēts nejauši. 1998. gada 15. oktobrī Satversmes 4. pantā tika nostiprināta valsts konstitucionālā vērtība: “Valsts valoda Latvijas Republikā ir latviešu valoda.” Šī diena ir veltīta latviešu valodas bagātības un attīstības godināšanai, vienlaikus atspoguļojot arī latviešu valodas statusa nozīmīgumu Latvijā.

Turiet savu tēvu valodu
godā un cienā, un jums labi
klāsies virs zemes.

Jo, kas sevi pašu negodā, to
arī citi negodās.

(J.Alunāns)

runāja animācijas filmu “Latviešu valodas stāsts”, kas uzskatāmi atklāja valodas attīstības ceļu un tās vēsturiskās saknes, iesaistījās konkursā „Spēles ar valodu”. Skolēni iesaistījās dažādās radošās un valodas prasmes attīstošās aktivitātēs: bija jāizpilda dažādi attapības uzdevumi par valodas vēsturi, apvidvārdiem, vecvārdiem, žargonvārdiem un sarunvalodas vārdiem. Šīs aktivitātes ne tikai veicināja lasītprasmi, bet arī stiprināja valodas prātību un rosināja interesi par latviešu valodu un tās skaistumu. Galvenās skolēnu atziņas: “Latviešu valoda ir mūsu lepnums. Tā ir bagāta, sarežģīta, tajā var precīzi izteikties, tā ir skaista valoda, es nevēlos, ka to piesārņo ar anglicismiem un citu svešvalodu vārdiem. Saudzēsim valodu, jo tā ir mūsu Latvijas pamatvērtība!”

Nevar nepieņemt. Varam tikai darīt – runāt pareizi, saudzēt savu valodu, palīdzēt to apgūt citiem.

Ļausim latviešu valodai dzirkstīt mūsu sarunās, lolosim un kopsim savu dzimto valodu, ļaujot tai skanēt tuvu un tālu gan svētkos, gan arī ikdienā!

**Rakstu sagatavoja Vineta Mežaraupe,
latviešu valodas un literatūras skolotāja**

Šogad Valsts valodas dienu svinēja jau ceturto reizi, un jau divdesmito gadu latviešu valoda ir arī Eiropas Savienības oficiālā valoda.

Mūsu skolā 15. oktobrī 9.klases skolēni latviešu valodas stundās iesaistījās dažādās ar valodu saistītās aktivitātēs-diskutēja, kāpēc ir jāmācās latviešu valoda un kāpēc vispār svin Valsts valodas dienu. Skolēni skatījās un pār-

Kopā būt un radīt

Kas bija šīs vasaras spilgtākais notikums? Dziesmu svētki noteikti topā.

Rīga 2025. gada vasarā dimdēja un skanēja – notika XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki. Lielākie Latvijas bērnu un jauniešu kultūras un mākslas svētki pulcēja tūkstošiem koru un vokālo ansambļu dziedātājus, tautas un mūsdienu deju dejotājus, pūtēju orķestru un simfonisko orķestru mūziķus, folkloras kopu un tautas mūzikas ansambļu dalībniekus, akordeonistus, koklētājus, jaunos māksliniekus, aktierus – dažādu māksliniecisko kolektīvu dalībniekus no Latvijas un diasporas.

Ir prieks un liels lepnums, ka XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos piedalījās arī Jēkabpils 2.vidusskolas kolektīvi: pūtēju orķestris "Intervāls" (diriģents un kolektīva vadītājs A. Piļščikovs), zēnu koris "Tērcītes" (kolektīva vadītāja A. Levinska), 2.klašu tautas deju kolektīvs "Viznīši" (kolektīva vadītājs Ē. Ābelskalns). Skatuves runas konkursa fināla konkursā, kas notika XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku laikā, 2025. gada 8. jūlijā Mihaila Čehova Rīgas Krievu teātrī, Jēkabpils 2.vidusskolu pārstāvēja 2.a klases skolnieks Renāts Sadovņikovs (pedagogs B. Sprindža). Skolas

avīzes "Šokolāde" komanda ir ļoti pateicīga, ka sarunai piekrita 12.a klases skolēni Aņa Klementjeva, Aļika Zagorskā, Staņislavs Kozlovs, kuri XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos piedalījās ar skolas pūtēju orķestri "Intervāls", un Diāna Skeranska, kas piedalījās ar tautas deju kolektīvu "Pastalnieki".

Šogad maniem klasesbiedriem Aņai, Alikai, Staņislavam un Diānai tas bija viens no svarīgākajiem vasaras notikumiem. Viņi atminas, ka svētku gars bija jūtams uzreiz, kopā būšana ar savu kolektīvu un citiem Latvijas jauniešiem radīja īpašu vienotības un lepnuma sajūtu. Kopību veidoja arī tas, ka svētku laikā visi draudzīgi dzīvojuši Rīgas Dārziema vidusskolā. Šie būs atmiņu stāsti par piedzīvoto aizvadītās vasaras krāšņākajos svētkos.

Kurš bija visemocionālākais brīdis svētku laikā?

Aņa: „Laikam, kad pēdējā koncerta izskaņā visi Dziesmu svētku dalībnieki stāvēja uz skatuves vai tās tuvumā un kopā dziedāja pēdējās dziesmas. Tad sajutu tautas vienotību.“

Alika: “Tas bija, kad notika pēdējais koncerts Mežaparkā, kur stāvēja visi kolektīvi (kori, dejojāji, orķestri u.c.), skanēja pēdējā dziesma un es, redzot tik daudz cilvēku, kas kopā dzied un dejo, sajutu spēku, kas ir mūsu tautā. Es sāku raudāt, jo tas spēks un enerģija, kas bija tajā brīdī, mani ļoti aizkustināja.”

Staņislavs: “ Emocionālākais bija brīdis, kad sapratu, ka neesmu viens — ka

tūkstošiem cilvēku man apkārt jūt tieši to pašu. Šī vienotība ir tas, kas Dziesmu svētkus padara par brīnumu.”

Diāna: “Visemocionālākais brīdis noteikti bija noslēguma koncerts Mežaparka Lielajā estrādē. Emocijas bija tik spēcīgas, ka asaras bija grūti noturēt. Es piedalījos kopā ar savu tautas deju kolektīvu “Pastalnieki”, un mūsu kopīgie un arī pēdējie, ilgi gaidītie Dziesmu un deju svētki bija noslēgušies. Tas mirklis bija neaprakstāms, ļoti spilgts un emocionāli piepildīts.”

Vai tu piedalījies pirmo reizi šajos XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos ?

Aņa: “Es jau piedalījos XXVII Vispārējos latviešu Dziesmu un XVII deju svētkos 2023. gadā.”

Alika: “Es arī piedalījos XXVII Vispārējos latviešu Dziesmu un XVII deju svētkos, kas notika 2023. gadā. Tie bija manie pirmie Dziesmu un deju svētki.”

Staņislavs: “Es arī Dziesmu un deju svētkos piedalījos jau otro reizi.”

Diāna: “Dziesmu un deju svētkos piedalījos jau otro reizi. Pirmo reizi piedalījos XXVII Vispārējos latviešu Dziesmu un XVII deju svētkos 2023. gadā – tā bija ļoti vērtīga un neaizmirstama pieredze.”

Kā tev šķiet – kas padara Dziesmu un deju svētkus tik īpašus?

Aņa: "Es domāju, ka tie ir tik īpaši, tāpēc ka tie nav līdzīgi citiem svētkiem, un tā ir sajūta, ka visi pat elpo vienā taklī – pat ja nepazīsti tos, kas stāv tev blakus. Tie ir svētki, kuros saplūst māksla, tradīcija un tautas spēks. Un tieši šī kombinācija padara tos tik neatkārtojamus."

Alika: "Es uzskatu, ka tos tik īpašus padara, pirmkārt, mūsu vēsture, un, otrkārt, cilvēku enerģija un latviešu tradīcijas. Tie ir UNESCO nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā. Daudzām pasaules tautām šādas tradīcijas nav, jo koncertos vai festivālos reti iesaistās tik liela sabiedrības daļa."

Staņislavs: "No gājieniem ielās līdz kopkora kulminācijai – katrs sākums rada neizmirstamu pieredzi, kas paliek gan dalībniekos, gan skatītājos."

Diāna: "Dziesmu un deju svētkus īpašus padara kopā būšana un tautas vienotība. Tā sajūta, kad stadionā, arēnā vai Mežaparkā pulcējas tik daudz cilvēku no visas Latvijas un pat no citām valstīm, ir vienkārši neaptverama. Man šis laiks vienmēr ir bijis pats mīļākais."

Cik ilgi jūs gatavojāties svētkiem?

Aņa: „Es nevaru pateikt precīzi — intensīvi apmēram gadu.”

Alika: "Es īsti neatceros, bet apmēram vairāk nekā pusgadu, jo pirms svētkiem vēl bija skates un konkursi, kur mums vajadzēja spēlēt Dziesmu un deju svētku repertuāru."

Staņislavs: "Mēs gatavojāmies šiem svētkiem katru dienu, bez izņēmuma."

Diāna: "Šī gada svētkiem sākām gatavoties jau tūlīt pēc 2023. gada svētkiem. Skolu jaunatnes svētku repertuārs tika papildināts un galīgais sastāvs apstiprināts 2024. gada oktobrī, taču darbs notika jau ļoti laicīgi. Kad uzzinājām gala repertuāru, cītīgi gatavojāmies visu sezonu."

Kurš repertuāra skaņdarbs vai deja tev visvairāk patika? Kāpēc?

Aņa: „Man ļoti patika dziesma, kuru mēs spēlējām — "Dumpinieku popūrijs". Man šķiet, tā skanēja ļoti interesanti un svinīgi. Tāpat man patika viena no pēdējām dziesmām, ko dziedājām beigās — „Pilni viņu mani mati". Tā ir ļoti melodiska un maiga. Bet, godīgi sakot, man patika daudzas dziesmas, vienkārši šīs divas īpaši palikušas atmiņā."

Alika: "Dumpinieku popūrijs". Mēs spēlējam to kā pavadījumu korim, kas dziedāja Mežaparka Lielajā estrādē. Man patika skatītāju mijiedarbība, dirigentu, orķestra un koru darbs, kuru mēs padarījām kopā."

Staņislavs: "Man patika viss repertuārs, bet visvairāk tomēr patika "Atmostas Baltija", jo šis skaņdarbs ir skaists, sarežģīts un ļoti labi iederējās svētkos."

Diāna: "Tā kā esmu dejojāja, visvairāk man patika deja "Pelīšu polka". Tā ir ļoti jaudīga, jauka un jautra deja. Strādāt pie tās kopā ar horeogrāfu un virvadītāju Jāni Purviņu bija liels prieks. Deja stāsta par mīlestību, ko attēlo kaķi-puiši, kas dzenas pakal pelēm-meitenēm, mēģinot atzīties savās jūtās. Bija ļoti interesanti iedzīvināt šīs emocijas dejā."

Vai ir kāda dziesma, kas tev svētkos lika aizkustinājumā notrīsēt?

Aņa: "Jā, tieši tā ir dziesma, kuru es pieminēju iepriekš — „Pilni viņu mani mati“. Bija acīs asaras, kad visi dziedāja šo dziesmu."

Alika: "Pūtēju orķestru koncertā "Tā radās skaņa..." mēs spēlējam skaņdarbu "Atmostas Baltija". Šis skaņdarbs

kā neviens cits vieno trīs tautas vienā balsī, vienā sirdspukstā. Tas ir kā gaismas stars, kas atgādina: pat visklusākā dziesma var kļūt par neapturamu spēku. Tajā ir sajūta, ka kāds paņem tevi aiz rokas un izved cauri vēsturei — cauri klusumam, cauri cerībām, cauri cilvēkiem, kuri stāvēja plecu pie pleca, sargājot brīvības liesmu. "Atmostas Baltija" atgādina, ka brīvība nav pašsaprotama, tā ir izdziedāta, izciesta un izsapņota."

Diāna: "Jā, tā noteikti bija noslēguma dziesma Mežaparkā — "Pilni viņu mani mati". "Tā ir dziesma, kas atgādina par mirkliem, kad daba pieskaras cilvēkam tik tuvu, ka kļūst par daļu no viņa. Tā pati par sevi ir ļoti spēcīga, un, kad tā pieskandināja visu Mežaparku, emocijas bija vienkārši neaprakstamas."

Vai bija kāds īpašs brīdis uz skatuves, ko nekad neaizmirsīsi?

Aņa: "Jā, bija brīdis, ko atcerēšos visu mūžu — tas, kurā sapratu, ka Dziesmu svētki nav tikai notikums. Tā ir sajūta, ka visi esam kā viens."

Alika: "Mūzikā, balsīs un gaismā pazuda viss apkārtējais. Tas bija īss, bet neticams brīdis — tāds, kurā saproti, kāpēc Dziesmu svētki ir brīnums."

Staņislavs: "Koncerts noslēgums."

Diāna: "Patiesībā visi brīži ir neaizmirstami. Visu trīs koncertu noslēgumi — gan skatuviskās dejas uzvedums "Viedvasara" "Xiaomi Arēnā", gan deju lielkoncerts "Es atvēru Laimas dārzu" Daugavas stadionā, gan noslēguma koncerts "TE-AUST" Mežaparkā bija īpaši. Noslēgumi vienmēr ir visemocionālākie."

Ko tu teiktu tiem, kas vēl nekad nav bijuši Dziesmu svētkos?

Aņa: "Šie svētki ir tā vērti — visas mēģinājumu stundas, gatavošanās un darbs, ko ieguldāt, lai tajos piedalītos. Tur tu sapratīsi, kāpēc cilvēki tiem gatavojas gadiem, kāpēc acis pielīst ar asarām pie pirmās dziesmas, un kāpēc daudzi saka — "tas jāsaņū, vārdos nepateiksi."

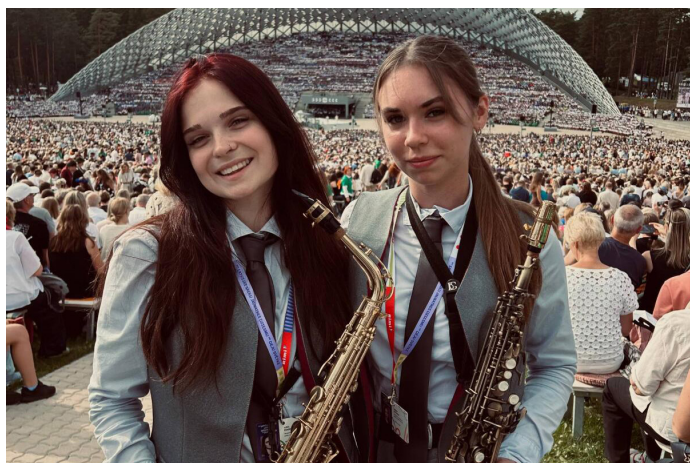
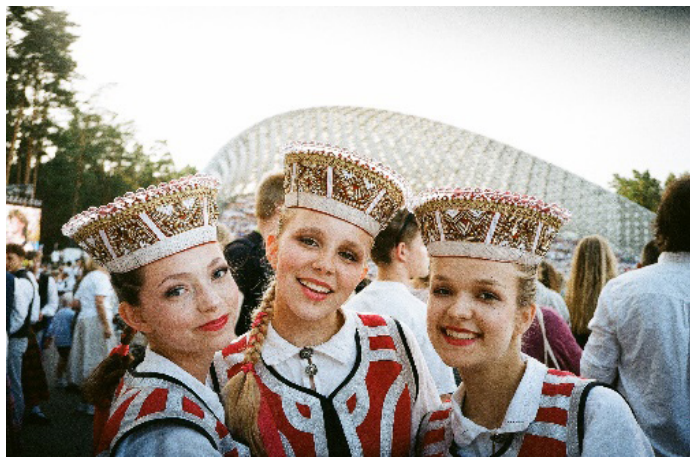
Alika: "Es ieteiktu katram kaut vienu reizi piedalīties Dziesmu svētkos, būt daļai no šīs tradīcijas ir liels gods. Tā svētku atmosfēra, tā sajūta, kuru nevar aprakstīt ar vārdiem, tas tiešām jāpiedzīvo."

Diāna: "Ja jums kādreiz ir iespēja piedzīvot Dziesmu un deju svētkus, noteikti neatsakieties! Tā ir nenovērtējama pieredze, kas ļauj sajūst tādu emociju gammu, kādu, iespējams, nekad dzīvē vēl neesat izjutuši. Redzēt mūsu tautas vienotību – tas ir tā vērts."

No sirds pateicamies mūsu skolotājiem, kuri ar milzu pacietību, zināšanām un degsmi sagatavoja skolēnus Dziesmu un deju svētkiem. Jūs mācījāt ticēt sev un tam, ka kopā mēs varam radīt kaut ko patiesi lielu. Paldies par iedrošinājumiem, smaidiem, neatlaidību un prasmi virzīt uz priekšu arī tad, kad nogurums bija lielāks par spēku. Paldies, ka palīdzējāt piedzīvot svētkus, kas paliks atmiņā uz mūžu.

Jūs esat tie, kas padara Dziesmu svētkus iespējamus!

**Rakstu sagatavoja
Viktorija Līce-Līcīte,
12.a klase**

Skolēnu pašpārvalde 2025./2026.m.g.

Šī mācību gada sākums ir izaicinājumu pilns mūsu skolas skolotājiem un skolēniem. Laikā, kad nākas mācīties citās telpās vairākās ēkās dažādās pilsētas vietās, skolēnu pašpārvaldes jaunieši tiek kopīgās izglītojošās nodarbībās un pārstāv skolu novada pasākumos.

19.septembrī jaunieši piedalījās Laimes koku parka izveidē Zilānos. Atklāšanas pasākumā ar iniciatīvas autoriem, Jēkabpils novada pašvaldības priekšsēdētāju un vietniekiem, kā arī novada izglītības iestāžu pārstāvjiem katra skola stādīja savu koku, pirms tam sākot novēlējumu kā kokam, tā jaunajam parkam un sabiedrībai.

Oktobra sākumā jau tradicionāli mūsu skolas 12.klases skolēni organizē Skolotāju dienas pasākumu skolā, taču skolēnu padomes jaunieši veidoja telpas noformējumu.

Karjeras nedēļā skolā pie 9.klasēm viesojās uzņēmējs un ārste. Pašpārvaldes jaunieši devās intervēt viesus, lai sociālajos tīklos publicētu intervijas.

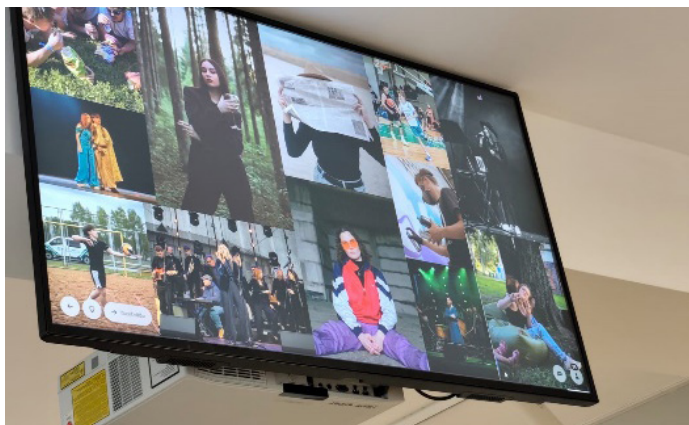
17.oktobrī Bērnu aizsardzības centra rīkotajā Digitālās drošības dienā jaunieši mācījās drošas rīcības principus tiešsaistē, analizēja komunikācijas kultūru digitālajā vidē, lai kļūtu par viedokļu līderiem digitālās drošības jautājumos.

Rudens brīvlaikā pašpārvaldes vidusskolas posma pārstāvji piedalījās EUROPE DIRECT Jēkabpils centra organizētajā Jēkabpils novada vidusskolas posma izglītības iestāžu skolēnu pašpārvalžu saliedēšanās apmācībā Jēkabpils Tehnoloģiju tehnikumā. Tur

jaunieši darbojās Erasmus+ Jaunatnes līdzdalības projekta "Lēciens Demokrātijā" jauniešu grupas neformālās līdzdalības aktivitātēs un diskusijā par demokrātijas jautājumiem, kā arī digitālo prasmju pilnveides aktivitātē.

30.oktobrī pašpārvaldes pārstāvji kopā ar 9.c klases skolēniem ienira podkāstu (raidierakstu) pasaulē. Tā bija unikāla iespēja ne tikai uzzināt, kā top podkāsts, bet arī pašam kļūt par tā daļu.

Oktobra pēdējā dienā jaunietes devās uz Helovīna ballīti Viesītes vidusskolā, kur, erudīcijas, zināšanu, veiklības un radošu uzdevumu pārņemtas, meitenes izrādīja savus tematiskos tērpus, iepazīna novada skolu, tās skolēnus un citu skolu skolēnus.

Paldies aktīvākajiem skolēnu pašpārvaldes jauniešiem, kuri izglītojas laikā, kad esam ārpus ierastās vides. Iegūtā pieredze veido pārlicinātākus, atbildīgākus un radošākus jauniešus, kuri gatavi īstenot savas idejas mūsu skolā.

Marika Avena,

Jēkabpils 2.vidusskolas

skolēnu pašpārvaldes koordinatore

Dalība Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolu reģionālajā salidojumā Varšavā

No 15. līdz 17. oktobrim mēs, Jēkabpils 2. vidusskolas skolēni Viktorija Hucanu (12.a), Nellija Belova (12.a), Jekaterina Kozlova (12.a), Diāna Skeranska (12.a), Daniels Bērziņš (11.b), Karolīne Veikšāne (11.b) un Alina Cvetkova (9.b), kopā ar skolotāju Marutu Ķesteri piedalījāmies Eiropas Parlamenta Vēst-

nieku skolu reģionālajā salidojumā Varšavā. Tajā piedalījās dalībnieki no Latvijas, Lietuvas, Polijas un Lielbritānijas. Mēs esam lepni, ka pārstāvējām savu skolu šajā nozīmīgajā pasākumā!

Kopā ar mums salidojumā piedalījās arī pārstāvji no Priekules vidusskolas, Madlienas vidusskolas, Edgara Kauļiņa Lielvārdes vidusskolas un Pļaviņu vidusskolas. Trīs dienu laikā aktīvi iesaistījāmies diskusijās, darbnīcās un lomu spēlēs, mācoties par Eiropas drošību, dezinformāciju, vides aizsardzību un jauniešu līdzdalību Eiropas demokrātijā. Īpaši patika spēle "Bingo", kur varējām pārvarēt savu kautrību, un lomu spēle, kur iejutāmies politiķu lomās un mācījāmies atrast kompromisus. Īpašs notikums bija tikšanās ar Polijas izglītības ministru un iespēja iepazīt Polijas kultūru. Īpaši spilgti atmiņā paliks arī darbnīca ar profesori Žaneti Ozoliņu, par Eiropas drošību un Eiropas Parlamenta debašu simulāciju, kur iejutāmies deputātu lomās. Noslēgumā – Silent Disco ballīte un brīnišķīgi skati uz Varšavu no Kultūras un zinātnes pils.

Šis brauciens bija vērtīga pieredze, kas palīdzēja labāk izprast Eiropas Parlamenta darbu, attīstīt sadarbības un komunikācijas prasmes un iepazīt dažādu valstu kultūras. Kā jaunie vēstnieki mājās atgriezāmie motivēti un ar pārliecību par jauniešu balsi nozīmi Eiropā.

Sirsnīgs paldies Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolu programmas koordinatorei Latvijā un visai komandai par iespēju piedalīties šajā pasākumā, par rūpēm, atbalstu un iedvesmu mums, jauniešiem, būt aktīviem Eiropas pilsoņiem!

Rakstu sagatavoja Daniels Bērziņš, 11.b klase

5.e klase atklāj Amuleta lelles noslēpumu

Š.g. 16.oktobrī 5.e klases skolēni viesojās Jēkabpils Galvenās bibliotēkas Bērnu nodaļas organizētajā radošajā darbnīcā "Amuleta lelles noslēpums". Skolēni ar aizrautību darināja savas tautiskās lelles- amuletus, katrā ieliekot savu īpašo, neatkārtojamo raksturu, stāstu un sirds siltumu. Šīs lelles iedvesmotas no Latvijas un citu tautu kultūras un tradīcijām, un to galvenā iezīme ir jautrā bize, kas stiepjas taisni uz augšukā atgādinājums teicienam "ķer likteni aiz astes". Katrs darbiņš tapa ar īpašu rūpību un sirds siltumu, ieliekot viskvēlāko vēlēšanos un laba novēlējumu, un katra lelle kļuva par unikālu talismanu, kas nes veiksmi savam saimniekam.

Sirsnīgs paldies gan Jēkabpils bibliotēkas Bērnu nodaļas vadītājai Iloņai Švābei, gan Jēkabpils baltkrievu biedrībai "Spatkanne" un radošajām nodarbības vadītājām Irinai Uvarovai-Grāvītei un Innai Jansonei par sirsnīgo nodarbību un radošumu!

Jolanta Taškāne, 5.e klases audzinātāja

Radoša pēcpusdiena SIA "Ceramic with Soul"

Programmas „Latvijas skolas soma” ietvaros Jēkabpils 2. vidusskolas 9.a, 9.b, 8.k un 9.k klases skolēni kopā ar audzinātājiem devās radošā un izzinošā ekskursijā uz DR Keramikas darbnīcu Spuņģēnos, lai keramiķes un meistarklašu vadītājas Daigas Plociņas vadībā tuvāk iepazītu keramikas mākslas pasauli un paši izmēģinātu trauku veidošanu no māla, kā arī izbaudītu māla terapiju labā kompānijā.

Daigas Plociņas vadībā skolēni apskatīja darbnīcu un keramiķes darinātos traukus, uzzināja, kā top mākslas darbi no māla – no sākotnējā veidošanas posma līdz apdedzināšanai krāsnī. Māksliniece uzsvēra, ka jā saglabā viss dabiskais, materiāli, ko izmantojam ikdienā, ģimeniskas vērtības, kopābūšana. Svarīgi, lai katrā vietā un lietā apmums būtu dvēsele. Mākslīgās plastmasas lietās un masu produkcijā tās nav. Skolēni uzzināja, ka māls ir unikāls, tas piešķir ēdienam dabisko aromātu, saglabā uzturvērtību.

Pēc darbnīcas apskates katrs skolēns

no māla veidoja šķīvi, ko vēlāk dekorēja ar pašu salasītiem dabas materiāliem: lapiņām, smilgām un puķēm. Radošais process sagādāja bērniem daudz prieka. Viņi ar lielu aizrautību veidoja, eksperimentēja un ļāvās dažādām idejām. Tapa unikāli šķīvji. Skolēni pārliecinājās, ka nevar izveidot divus pilnīgi identiskus traukus. Pat, ja mālu nosver un visu dara vienādi, tie būs tikai ļoti līdzīgi. Šķīvji tika atstāti darbnīcā, lai tos apdedzinātu un noglancētu. Jau pēc 3–4 nedēļām skolēni saņems savus radošos darbus.

Ekskursija sniedza skolēniem ne tikai praktisku ieskatu keramikas tapšanas procesā, bet arī iedziļināšanos Latvijas amatniecības tradīcijās un roku darba vērtības apzināšanos. Tā bija iedvesmojoša pēcpusdiena, kas atstāja daudz pozitīvu emociju un radošu iespaidu. Lai arī ikdienā ir atvērtas durvis radošumam!

Skolēnu iespaidi

Renats P.(8.k): “Man ļoti patika strādāt ar mālu, tas bija ļoti interesanti un

aizraujoši. Noteikti gribētu vēlreiz aizbraukt un izveidot kaut ko no māla.”

Vladlena (9.b): “Man ļoti patika darboties ar mālu, jo varēju izpausties radoši un redzēt, kā no parastas masas top īsts mākslas darbs!”

Alīna (9.b): “Nodarbība bija ļoti iedvesmojoša – sapratu, ka māksla var sākties no pavisam vienkāršas idejas.”

Normunds (9.a): “Man patika sajūta, ka viss, ko radīju ar rokām, ir unikāls – tāds nebūs nevienam citam.”

Markuss (9.k): “Ļoti laba nodarbība, jo varēju gan iemācīties, gan atpūsties no ikdienas stresa.”

Darina (9.a): “Tagad zinu, cik daudz darba vajag, lai radītu vienu māla darbu – tas liek vairāk novērtēt mākslinieku darbu.”

Artjoms (9.a): “Sajutos kā īsts mākslinieks! Mans darbs varbūt nav perfekts, bet tas ir mans, un tas ir galvenais.”

9.a,9.b,8.k,9.k klases skolēni un audzinātājas

Jēkabpils 2. vidusskolas skolēni viesojas uzņēmumā „Sedumi”

Jēkabpils 2. vidusskolas 8.k, 9.k, 9.a un 9.b klases skolēni devās izglītojošā pārgājienā uz uzņēmumu „Sedumi” Jēkabpilī. Pārgājiena laikā skolēnus laipni uzņēma Sarmis Kļaviņš, viens no uzņēmuma īpašniekiem, kurš dalījās zināšanās un pieredzē par ziedu audzēšanu un uzņēmuma ikdienas darbu.

Šī tikšanās bija īpaši vērtīga arī karjeras izglītības kontekstā – skolēni guva priekšstatu par dārzkopību kā profesiju un iepazīna uzņēmējdarbības nozīmi mūsu novadā. Uzmanīgi klausoties un aktīvi iesaistoties, pareizi atbildot uz dažādiem jautājumiem par uzņēmuma darbību, skolēni varēja izvēlēties sev tīkamus ziedu podiņus. Pārgājiena noslēgumā ziedus saņēma visi skolēni

un audzinātājas.

Sirsnīgs paldies uzņēmumam „Sedumi”, īpaši Sarmim Kļaviņam, par viesmīlību, izziņošo stāstījumu un skaistajiem ziediem, kas turpinās priecēt gan skolēnus, gan skolotājus!

Pārgājiena dalībnieku vārdā

I.Bartuseviča, klases audzinātāja.

Ekskursija uz Varakļānu novadpētniecības muzeju

Vienā rudens rītā 4.a un 4.e klase devās uz Varakļānu novadpētniecības muzeju. Pa ceļam baudījām skaistas Latvijas ainavas, bet, piebraucot pie muzeja, mūs sagaidīja iespaidīgs skats uz muižas pili un parku. Muzejā katru klasi sagaidīja gids, kurš stāstīja par muižas telpām un to vēsturi, kā arī rādīja senās lietas un apģērbus. Bērniem bija iespēja iepazīt, kā cilvēki dzīvoja agrāk. Muzejā notika arī gleznu izstāde un kaklarotu izstāde, kur „sazinoties ar autoru, rotas varēja iegādāties. Īpaši aizraujoša skolēniem šķita pagraba apskate ar specefektiem. Tāpat liels piedzīvojums bija brauciens ar skrejriteņiem cauri muižas parkam un Vara-

kļānu pilsētai. Dažiem tas bija izaicinājums, jo vajadzēja iemācīties noturēt līdzsvaru un ievērot drošības noteikumus. Ekskursijas laikā apskatījām arī baznīcas pagrabu, kur gids stāstīja par baznīcas vēsturi. Pēc tam bērniem bija iespēja šaut ar loku, kā arī piedalīties priekšmetu meklēšanas aktivitātēs parkā. Noslēgumā mūs pacienāja ar siltu tēju, kas bija ļoti patīkams pārsteigums, jo pa laikam uzlija lietuss.

Ekskursija uz Varakļāniem bija gan izziņoša, gan aizraujoša – skolēni iepazīs ar muižas un novada vēsturi, redzēja izstādes un senus priekšmetus, kā arī piedalījās sportiskās aktivitātēs. Tas palīdzēja savienot mācību vielu

ar reālo dzīvi, nostiprināja prasmi klausīties, sadarboties un droši uzvesties publiskās vietās.

4.a un 4.e klases skolēnu atsauksmes.

Kristaps, 4.e: "Man patika šaut ar loku, būt pagrabā un zīmējumi."

Kristīne, 4.e: "Visvairāk patika būt lielajā zālē, kur kādreiz bija koncertzāle, un skatīties tā laika apģērbus, īpaši skaisto kleitu."

Estere, 4.e: "Man patika braukt ar skrejriteņiem un pataustīt vulkāna gabaliņu."

Ariana, 4.e: "Visvairāk patika braukt ar skrejriteņiem. Bija skaistas senās lietas, un šaut ar loku bija forši, bet grūti."

Gļebs, 4.e: "Patika būt pagrabā ar gidu un braukt ar skrejriteņiem."

Maksims Juškevičs, 4.a: "Paldies par iespēju apmeklēt Varakļānu muižu! Īpaši aizraujoši bija pagrabs un meklējumi ar loku un bultām. Patika arī aplūkot dažādus gliemežvākus."

Julija Groševa, 4.a: "Es biju ekskursijā Varakļānos. Piln es redzēju skaistas gleznas, otrajā stāvā bija agrāko laiku kleitas, dārglietas. Tad mēs aizgājām paēst un paspēlēties. Vēlāk šāvām

no loka, man tas ļoti patika. Vēl mēs staigājām pa Varakļānu pils parku, tur bija tiltiņi, redzēju "mīlestības" akmeņi. Un kas man vēl ļoti patika? Braukt ar skrejriteņiem. Ekskursija bija interesanta. 😊 Paldies par ekskursiju!"

Timofejs Poliektovs, 4.a: "Man patika pils muzejos gides interesantais stāstījums par pils īpašnieku grāfu Borhu. Muzejā apskatījām dažādus eksponātus: senos darbarīkus, tautas tērpus, mājsaimniecības piederumus, gleznas. Man ļoti patika braukt ar skrejriteņiem un arī pikniks. Apskatījām skaisto pils parku un šūpojāmies. Ar nepacietību gaidu nākamo ceļojumu!"

4.a, 4.e klases audzinātājas

Svetlana Jekaraševa, Iveta Bučeniece

Pa zinātkāres takām

Reizēm, lai iemācītos ko patiesi svarīgu, ir jādodas ārpus klases. 9. septembrī Jēkabpils 2.vidusskolas skolēni mācījās dzīvi dabā, pilsētā un kopā ar citiem. Tā bija izglītojošu pārgājēju diena – mācību stunda bez tāfeles, bet ar plašu pasauli apkārt. Šajā dienā katra klase devās savā piedzīvojumā. Kādam tā bija tikšanās ar zinātni, kādam – ar mākslu, citi atklāja vēstures noslēpumus vai devās dabā. Bet šī diena bija vairāk nekā tikai ceļojums. Tā bija vērtību stunda dzīvē. Skolēni mācījās sadarboties, uzņemties atbildību, būt draudzīgiem un cienpilniem citam

pret citu. Daudziem šī bija iespēja ieraudzīt savu pilsētu Jēkabpili un tās cilvēkus no cita skatupunkta – kā vietu, kurā ir vērts dzīvot, mācīties un rīkoties atbildīgi. Pārgājieni uz dažādām pilsētas vietām veicināja pilsonisko līdzdalību, interesi par vidi, cieņu pret kultūras mantojumu un izpratni par vērtībām. Skolēni dalījās pieredzē, uzdeva jautājumus, smējās, iemācījās kaut ko jaunu – un, pats galvenais, mācījās būt kopā. Mēs, skolēni, zinām – vērtības vislabāk iemācās, tās dzīvojot.

Rakstu sagatavoja Amanda Pitījeviča, 12.a klase

10.a

11.a

11.b

4.a

4.c

4.g

5.i

5.c

5.d

5.e

6.b

6.d

6.e

7.a

7.b

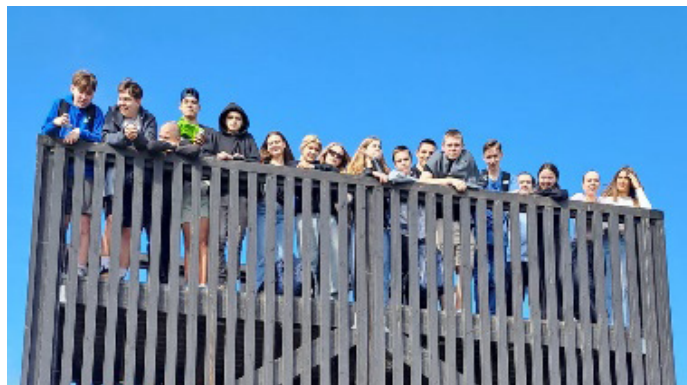
8.d

6.c

9.d

9.a, 9.b un 8.k., 9.k

Avīzes redakcija: A. Pitiļeviča - galvenais redaktors

Avīzes korespondenti: A. S. Bisniece, E. L. Bisniece, L. Vikaste, E. A. Ozola-Ozoliņa, D. Skeranska, A. Jeršova, I. Semjonova, L. Sabo, V. Līce-Līcīte, A. Arājs, D. Bērziņš.

Avīzes konsultante un korektore:

V. Mežaraupe

Tehniskais redaktors: A. Bogdanovs

